

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mercredi
09-06-2004
Soir

woensdag
09-06-2004
Avond

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Excusés	1
PROJETS ET PROPOSITIONS	1
Projet de loi-programme (1138/1-28)	1
- Projet de loi portant des dispositions diverses (1139/1-7)	1
<i>Reprise de la discussion générale</i>	1
<i>Orateurs: Claude Marinower, rapporteur, Ludo Van Campenhout, rapporteur, Annemie Turtelboom, rapporteur, Pieter De Crem, président du groupe CD&V, Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques, Eric Massin, Jean-Pierre Malmendier, Tony Van Parys, Alfons Borginon, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice, Sabien Lahaye-Battheu, Hilde Dierickx, Rudy Demotte, ministre des Affaires sociales et de la Santé publique</i>	
ANNEXE	39
DECISIONS INTERNES	39
DEMANDES D'INTERPELLATION	39
DEPOTS	39

INHOUD

Berichten van verhindering	1
ONTWERPEN EN VOORSTELLEN	1
Ontwerp van programmawet (1138/1-28)	1
- Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (1139/1-7)	1
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	1
<i>Sprekers: Claude Marinower, rapporteur, Ludo Van Campenhout, rapporteur, Annemie Turtelboom, rapporteur, Pieter De Crem, voorzitter van de CD&V-fractie, Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven, Eric Massin, Jean-Pierre Malmendier, Tony Van Parys, Alfons Borginon, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie, Sabien Lahaye-Battheu, Hilde Dierickx, Rudy Demotte, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid</i>	
BIJLAGE	39
INTERNE BESLUITEN	39
INTERPELLATIEVERZOEKEN	39
INGEKOMEN	39

SÉANCE PLÉNIÈRE**PLENUMVERGADERING**

du

van

MERCREDI 9 JUIN 2004

WOENSDAG 9 JUNI 2004

Soir

Avond

La séance est ouverte à 18.20 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 18.20 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:
Laurette Onkelinx, Johan Vande Lanotte, Sabine Laruelle.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.
Een reeks mededelingen en besluiten moet ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Excusés**Berichten van verhindering**

Dalila Douifi, Daniel Ducarme, pour raisons de santé / wegens ziekte;
Georges Lenssen, pour devoirs de mandat / wegens ambtsplicht;
Greta D'hondt, à l'étranger / buitenslands;
Geert Versnick, UIP / IPU.

Projets et propositions**Ontwerpen en voorstellen**

- 01** **Projet de loi-programme (1138/1-28)**
- **Projet de loi portant des dispositions diverses (1139/1-7)**
01 **Ontwerp van programmawet (1138/1-28)**
- **Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (1139/1-7)**

Reprise de la discussion générale**Hervatting van de algemene bespreking**

La discussion générale est reprise.
De algemene bespreking is hervat.

Mijnheer Marinower, ik heb begrepen dat uw vertraging geheel buiten uw wens en wil was.

01.01 **Claude Marinower**, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de vice-premier, collega's, ik verontschuldig mij omdat ik buiten mijn wil te laat ben gekomen, zeker ten aanzien van de leden van de CD&V-fractie die over deze thematiek nog het woord willen

01.01 **Claude Marinower**, rapporteur: Le projet de loi-programme pour la Justice vise une modification de la loi du 27

voeren.

Ik zal het verslag van de commissie voor de Justitie met betrekking tot het ontwerp van programmawet toelichten.

Hoofdstuk 3 van Titel V van het ontwerp is een deel dat uit het ontwerp werd gelicht en werd ondergebracht in het wetsontwerp houdende diverse bepalingen. De commissie heeft hierover gedebatteerd. Het probleem werd vrij snel opgelost.

In het ontwerp van programmawet met betrekking tot Justitie werd vooreerst een wijziging bestudeerd van de wet van 27 juni 1921 met betrekking tot de verenigingen zonder winstoogmerk, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen. Na de gebruikelijke toelichting van de vice-eerste minister en minister van Justitie werd beklemtoond dat de aanvulling die ingevoerd wordt erop gericht is de grote VZW's, stichtingen en die VZW's die voortaan onderworpen zijn aan een beginsel van de controle van de rekeningen een regeling toe te passen die op die van de vennootschappen geënt is zodat de controle van de rekeningen – tenzij de vereniging of de stichting terzake een andere keuze maakt – zal worden uitgevoerd door een commissaris die lid is van het Instituut Der Bedrijfsrevisoren.

Een aantal bepalingen van het Wetboek van vennootschappen zijn echter niet van toepassing op de verenigingen en stichtingen. Dit is onder meer het geval voor de paragrafen 2 en 4 van artikel 134 van het Wetboek van vennootschappen met betrekking tot de verplichting om de door de commissaris vervulde afzonderlijke werkzaamheden of bijzondere opdrachten te vermelden. Naar analogie daarvan moet ook artikel 138 van hetzelfde Wetboek dat in een alarmprocedure voorziet in geval vennootschappen met een risico of een gebrek aan continuïteit worden geconfronteerd niet worden toegepast. Er is niet voorzien in enige verwijzing naar de artikelen 170 en 171 van het Wetboek van de vennootschappen met betrekking tot de strafbepalingen. Er werd beslist niet in enige specifieke strafrechtelijke verantwoordelijkheid te voorzien.

Wat dit punt betreft, kan worden besloten dat de wijzigingen die werden aangebracht van louter technische aard zijn en erop gericht inzake de boekhouding van grote verenigingen en stichtingen het werk af te ronden dat de wetgever in 2002 met de goedkeuring van de wet in maart 2002 heeft aangevat.

De heer Verherstraeten heeft de leden van de commissie erop attent gemaakt op de weg die de nieuwe VZW-wet sinds haar ontstaan reeds heeft afgelegd. Hij heeft herinnerd aan de besprekingen die tijdens de vorige legislatuur hebben plaatsgevonden onder meer, de ondertekening door de Koning van de vernieuwde VZW-wet op 2 mei 2002, de publicatie van het koninklijk besluit op 6 juni 2003 dat op 1 januari 2004 in werking zou treden maar waarbij bestaande VZW's tot januari 2005 de tijd krijgen om zich aan te passen. De heer Verherstraeten was van mening dat aan kleine verenigingen veel te zware boekhoudkundige lasten worden opgelegd.

Spreker Verherstraeten herinnert eraan dat aan de verenigingen de regelgeving voor commerciële vennootschappen wordt opgedrongen, tot de neerlegging van documenten op de griffie van de rechtbank van koophandel toe, terwijl de bedrijven bij de hervorming van de

juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations, dorénavant soumises au principe du contrôle des comptes, un régime calqué sur celui des sociétés. Sauf choix contraire de l'association, ce contrôle sera effectué par un commissaire, membre de l'Institut des réviseurs d'entreprises.

Certaines dispositions du Code des sociétés n'ont toutefois pas été rendues applicables aux associations, telles que l'obligation de mentionner les activités exceptionnelles ou les missions spéciales remplies par le commissaire ou encore la procédure d'alarme lorsque la continuité est menacée. La responsabilité pénale n'est pas prévue non plus.

Il s'agit donc de modifications de nature technique qui visent à achever le travail entamé en 2002. M. Verherstraeten a indiqué que la nouvelle loi sur les ASBL a grevé les petites associations de lourdes charges administratives. Il a estimé qu'on avait imposé aux associations le régime des sociétés commerciales et a préconisé une prolongation de la période de transition.

Quelques exemples de doléances des asbl dont M. Verherstraeten s'est fait l'écho. Les asbl doivent désormais s'adresser aux greffes des tribunaux de commerce et non plus des tribunaux de première instance. Elles doivent y compléter nombre de documents supplémentaires. Souvent, les personnes qui se sont spécialement libérées pour mettre de l'ordre dans l'administration de leur association reviennent bredouille. Le législateur a décidé que les asbl qui devaient déjà tenir une comptabilité conformément à la loi sur les asbl n'étaient pas obligées de suivre le nouveau schéma fixé par le Roi. Enfin, en vertu de la nouvelle loi, les associations doivent constamment adapter

vennootschapswetgeving vijf jaar de tijd kregen om zich aan te passen. Na februari 2004, herinnerde hij eraan, werd dit door het Parlement nog verlengd met achttien maanden, terwijl de VZW's zich binnen het jaar dienden aan te passen. De heer Verherstraeten drong dan ook aan op de verlenging van de overgangstermijn, zo niet zou aan het bloeiende verenigingsleven een dolksteek worden toegebracht.

Een kleine greep uit de klachten van de VZW's die door spreker Verherstraeten naar voor werden gebracht. Een, het feit dat de VZW's zich nu dienden te richten tot de griffies van de rechtbank van koophandel in plaats van de rechtbank van Eerste aanleg, waarbij een massa documenten – zei hij – bijkomend moesten worden neergelegd in het verenigingsdossier op de rechtbank. Hij voerde daarbij aan dat het betrokken personeel niet werd aangevuld en ook geen bijkomende opleiding kreeg, waardoor het resultaat volgens hem was dat de mensen die vrijaf hadden genomen om de papieren van hun vereniging in orde te brengen, teruggestuurd werden omdat een verkeerd formulier gebruikt was.

Een tweede type klacht dat door de heer Verstraeten werd aangebracht betrof het feit dat de wetgever die reeds voorzag dat VZW's een boekhouding dienden te voeren die gelijkwaardig is aan deze uit de VZW-wet, toelaat hun boekhouding verder volgens de subsidiereglementering te voeren en zij niet verplicht zijn het schema, opgelegd door de Koning, te volgen.

Een derde klacht waarover spreker Verherstraeten het had, betrof de nieuwe wet die tot gevolg heeft dat verenigingen om de haverklap hun statuten moeten wijzigen, waarbij de wijziging van de statuten een zware procedure voor een dergelijke vereniging is. Normaal gaat het daarbij immers over het wezen zelf en verenigingen zouden nu worden verplicht minder essentiële zaken in de statuten op te nemen.

De heer Verherstraeten pleit tot slot voor een meer klantvriendelijke aanpak voor het verenigingsleven, waarbij in de griffies van de rechtbanken van koophandel aparte loketten voor de VZW's zouden moeten worden opgericht en waarbij de VZW's een langere overgangstermijn zouden moeten krijgen ten einde zich aan te passen aan de nieuwe wetgeving en herhaalde statutenwijzigingen te vermijden.

Collega Wathelet sloot zich aan bij de bemerkingen van collega Verherstraeten inzake de te korte overgangsperiode voor de kleine verenigingen. Collega Massin verbaasde er zich over dat de kleine, door de minister van Justitie voorgestelde wijzigingen aan de VZW-wet zouden worden aangegrepen om de inwerkingtredingsbepalingen van de wet van 2 mei in vraag te stellen. De heer Massin herinnerde eraan dat hij geen aanwijzingen had gekregen dat de inwerkingtredingsbepalingen de verenigingen voor onoverkomelijke problemen zouden stellen. Hij wees er trouwens op dat deze wet reeds van 2002 dateerde. Hij herinnerde er trouwens aan dat uit de statistieken die op de rechtbank van eerste aanleg zijn opgesteld, bleek dat niet uit het oog moet verloren worden dat vele kleine verenigingen tot op vandaag nog steeds niet blijken te voldoen aan de wettelijke vereisten, voorzien in de basiswet van 27 juni 1921.

Mevrouw de minister van Justitie beaamde dat de nieuwe VZW-

leurs statuts et y faire figurer des éléments de second plan.

M. Verherstraeten a préconisé une approche plus conviviale en faveur de la vie associative en créant des guichets distincts auprès des tribunaux de commerce et en prolongeant la période de transition. M. Wathelet s'est rallié à cette dernière proposition. M. Massin s'est étonné de constater qu'on invoque de légères modifications pour reporter la date d'entrée en vigueur. La loi remonte à 2002. Selon les statistiques du tribunal de première instance, de nombreuses petites associations ne satisfont d'ailleurs toujours pas aux exigences de la loi de base de 1921.

La ministre de la Justice a admis qu'il se pose toujours quelques problèmes concernant les petites associations. Le SPF Justice a pris les mesures nécessaires pour informer au mieux ces dernières des répercussions pratiques de la loi du 2 mai 2002. La loi vise une transparence accrue pour les grandes associations, ce qui est dans l'intérêt de chacun.

M. Verherstraeten a présenté un amendement à l'article 66bis en raison du manque de concordance entre la loi sur les ASBL et les décrets régionaux. Il l'a retiré après avoir entendu les explications de la ministre.

M. Verherstraeten a présenté un amendement tendant à insérer un nouvel article 71bis. Selon lui, la loi sur les ASBL présente une anomalie dans la mesure où il appartient aux associations elles-mêmes de juger si leur comptabilité peut bénéficier de l'exception prévue au paragraphe 4. L'amendement a été rejeté.

M. Verherstraeten a également déposé un amendement tendant à insérer un nouvel article 71ter pour éviter qu'un changement

wetgeving voor de kleine verenigingen zeker een probleem stelt. Ze benadrukte dat vanuit, onder meer, de FOD Justitie de nodige maatregelen werden genomen om de kleine verenigingen zoveel mogelijk te informeren over de praktische gevolgen en nieuwigheden van de wet en waarbij de inspanningen, verzekerde zij, alleszins zouden worden voortgezet.

Zij herinnerden eraan dat bepaalde modaliteiten van deze regelgeving via ministeriële uitvoeringsbesluiten zouden worden herzien. Voor de grotere verenigingen wordt opgemerkt dat de grotere transparantie en de controle die de wet van 2 mei 2002 beoogde iedereen ten goede zou komen.

De heer Verherstraeten wees er met betrekking tot artikel 66bis (nieuw) op dat er volgens hem geen overeenstemming bleek te bestaan tussen de VZW-wet en de regionale decreten. Hij lichte dit toe en diende een amendement in. De minister antwoordde dat de Raad van State altijd de mening is toegedaan dat de regionale autoriteiten kunnen afwijken van de algemene regels, teneinde de regionale inspanningen van openbaar nut toe te laten de door de regio opgelegde doelstellingen na te streven. Na het antwoord van de minister merkte de heer Verherstraeten op dat bedoelde decreten ouder zijn dan de wet van 2 mei 2002 die daar volgens hem haaks op stond. Hij vroeg of dat principe nog steeds gold, waarbij hij van de voorzitter van de commissie de verzekering kreeg dat dit wel het geval was nu de decreetgever had gebruikmaakt van zijn eigen bevoegdheden en de federale overheid de bevoegdheid niet heeft om op die beslissing die een regionale materie regelt terug te komen. Dit werd ook door de minister beaamd, waarop de heer Verherstraeten zijn amendement introk.

Over de volgende artikelen werden geen opmerkingen gemaakt.

De heer Verherstraeten diende een amendement in tot invoeging van een nieuw artikel 71bis waarbij hij verwees naar een grote anomalie die volgens hem in de nieuwe wet op de VZW's zou bestaan en die gelegen was in het feit de vereniging zelf moest oordelen of haar boekhouding in aanmerking komt voor de uitzondering bepaald in paragraaf 4. De heer Verherstraeten herinnerde eraan dat iedereen het er blijkbaar over eens is dat het onzinnig zou zijn dat bijvoorbeeld scholen of ziekenhuizen, die boekhoudregels moeten volgen die zijn voorgeschreven door de overheid in het kader van deze wet, met andere boekhoudregels zouden worden geconfronteerd. De heer Verherstraeten herinnerde eraan dat de wetgever zou hebben nagelaten om rechtszekerheid te creëren. Volgens hem was de term "minstens gelijkwaardig zijn" nergens verder gedefinieerd. De heer Verherstraeten ging ervan dat, indien een overheid een boekhoudplan oplegt in het kader van een betoelaging, dat boekhoudplan dan van dergelijke kwaliteit zou moeten zijn dat het als gelijkwaardig met wat bepaald is in de VZW-wet zou moeten worden beschouwd. Hij wenste met zijn amendement voor een grote groep VZW's rechtszekerheid te creëren. De minister antwoordde dat zij zich niet achter dit amendement kon scharen. Het amendement werd verworpen.

Ook werd door de heer Verherstraeten een amendement tot invoeging van een artikel 71ter ingediend waarmee hij wou vermijden dat elke adreswijziging aanleiding zou geven tot een statuutwijziging en dat, gelet op de draagwijdte van de andere verplichtingen die aan

d'adresse entraîne une modification du statut d'une ASBL. Mme Onkelinx a toutefois estimé qu'il s'agissait là d'une modification substantielle, de sorte que l'amendement a été rejeté.

En présentant un amendement tendant à insérer un nouvel article 71quater, M. Verherstraeten voulait éviter toute concurrence déloyale entre les entreprises commerciales et les fondations. La ministre s'est référée à l'examen de la loi le 2 mai 2002. L'amendement a été rejeté.

Par l'insertion d'un nouvel article 71quinquies, MM. Verherstraeten et Wathélet souhaitaient prolonger la période transitoire accordée aux ASBL pour s'adapter à la nouvelle loi. Ils ont préconisé un délai de trois ans. Les auteurs ont souhaité modifier leur amendement pour établir une distinction entre les grandes et les petites ASBL. Aux yeux de la ministre, cet article allait accroître l'insécurité juridique et l'amendement a dès lors été rejeté.

Le chapitre 3, qui contient l'article 72, est intégré dans le projet de loi portant des dispositions diverses.

L'intitulé du chapitre 4 a été modifié à la demande de M. Borginon. La ministre a souligné que les articles 73 et 74 doivent préciser les pouvoirs d'investigation de l'Agence pour la sécurité de la chaîne alimentaire. Ces compétences ont déjà été élargies par les lois du 31 décembre 2003 et du 12 avril 2004, en ce sens que les officiers de police judiciaire peuvent procéder à des perquisitions de nuit sans autorisation préalable du tribunal de police. M. Maingain a proposé d'uniformiser les compétences des officiers de police judiciaire et des fonctionnaires désignés. La ministre a déclaré qu'un officier de police judiciaire pouvait se faire accompagner d'un expert.

de VZW's worden opgedragen, voormelde vereiste geen meerwaarde zou hebben. De minister oordeelde dat een adreswijziging een ingrijpende wijziging is die derhalve een statuutwijziging vergt en waarbij het een verplichting is die de rechtszekerheid ten goede komt. Het amendement van de heer Verherstraeten werd in navolging hiervan verworpen.

Bij artikel 71quater formuleerde de heer Verherstraeten een opmerking. De minister wees erop dat de discussie hierover is gevoerd tijdens de bespreking van de wet van 2 mei 2002. De minister achtte het niet nodig hierop terug te komen. De heer Verherstraeten vreesde dat de deur zou worden opgezet voor schijnstichtingen die onder het mom van maatschappelijke doelstellingen financiële activiteiten zouden ontwikkelen. Bij stemming werd dit amendement eveneens verworpen.

Bij artikel 71quinquies diende de heer Verherstraeten een amendement in samen met de heer Wathelet tot invoeging van een nieuw artikel 71quinquies oordelend dat de overgangperiode door de Koning toegestaan voor bestaande VZW's als te kort diende te worden beschouwd. Hij achtte het aangewezen om een langere overgangperiode – minstens drie jaar – te bepalen teneinde de VZW's toe te laten zich aan de nieuwe verplichtingen aan te passen.

Hij was bereid zijn amendement te wijzigen teneinde inzake de overgangperiode een onderscheid te maken tussen de grote en kleine VZW's en enkel voor deze laatste een verlenging van de overgangperiode voor te stellen.

De minister van Justitie verwees naar de introductie van dit hoofdstuk en wees erop dat een dergelijke wijziging de algehele inspanning op het vlak van informatiespreiding teniet zou doen en aanleiding zou geven tot juridische onzekerheid. Zij benadrukte dat de inspanningen worden voortgezet zodat de griffies via omzendbrieven zouden geïnformeerd worden. Het amendement werd verworpen.

Hoofdstuk III met betrekking tot de wijziging van de wet van 9 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren om de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken werd ondergebracht in het wetsontwerp houdende diverse bepalingen.

Inzake de wijziging van de wet van 24 februari 2001 betreffende het verhandelen van gifstoffen en slaapmiddelen was het de bedoeling de onderzoeksbevoegdheden van het Agentschap voor de Voedselveiligheid en de officier van de gerechtelijke politie op dit gebied opnieuw te verduidelijken, nu de bevoegdheden buitenmate zijn verruimd door de programmawet van 31 december 2003 en de wet van 12 april 2004, waaronder de bevoegdheid van de officier van de gerechtelijke politie om 's nachts alle plaatsen te betreden en te onderzoeken zonder voorafgaande toelating van de politierechtbank.

De heer Maingain stipte aan dat de tijdstippen waarop en de plaatsen die de officieren van de gerechtelijke politie enerzijds en de aangewezen ambtenaren anderzijds zouden kunnen betreden niet dezelfde zijn. De heer Maingain stelde voor om deze te uniformiseren. De minister antwoordde dat een officier van de gerechtelijke politie zich vanzelfsprekend in het kader van een gerechtelijk onderzoek kan

M. Borginon était d'avis qu'un problème avait surgi parce que le texte de l'article de l'ancienne loi sur les stupéfiants n'avait pas été repris correctement. M. Maingain a présenté un amendement tendant à rectifier cette erreur. Il a souligné que les articles 6bis et 7 de la loi sur les stupéfiants concernent des compétences diverses. La ministre a estimé que la jurisprudence en la matière est suffisamment claire et a jugé inopportun de modifier l'article 6bis pour éviter toute confusion. En revanche, les mots "ainsi que de les fouiller" ont été biffés de l'article 7 étant donné que ce pouvoir relevait de la compétence des instances concernées. L'amendement n° 7 et l'article 73 amendé ont été adoptés par 11 voix et 2 abstentions.

Mme Onkelinx a fait observer que les pouvoirs fixés à l'article 74 doivent s'inscrire dans le cadre des missions du service concerné. Les membres du SPF Santé publique, Sécurité de la chaîne alimentaire et Environnement pourront pénétrer entre 5 heures du matin et 9 heures du soir dans les lieux soumis à leur contrôle. M. Maingain a présenté un amendement tendant à remplacer le mot "pénétrer" par "visiter". Cet amendement a été adopté.

Le titre XI, dispositions diverses, examine une modification de la loi relative au dédommagement des membres de la communauté juive de Belgique pour les biens dont ils ont été spoliés pendant la deuxième guerre mondiale. Mme Onkelinx a indiqué que la disposition en projet prévoit la prolongation jusqu'au 31 décembre 2004 du délai dans lequel un solde peut être versé à une fondation d'utilité publique qui reste à créer. Les missions de cette fondation seront de nature sociale, religieuse et culturelle et rencontreront les besoins de la communauté juive de Belgique. L'article a été adopté à l'unanimité.

laten vergezellen door een persoon die als expert optreedt. Voorzitter Borginon wees erop dat het door collega Maingain aangehaalde probleem voornamelijk spruitte uit het gegeven dat het nieuwe artikel niet exact de tekst van het oorspronkelijke artikel overnam, zodat dat artikel andere bevoegdheden betreft.

Het voorgestelde artikel 6bis ging over de bevoegdheden van de officier van de gerechtelijke politie, artikel 7 sloeg op die van ambtenaren van Douane en Accijnzen en de aangewezen personeelsleden van federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

Mevrouw de minister merkte op dat de rechtsleer daarover voldoende duidelijkheid bood. De bevoegdheden inzake huiszoeking, toegewezen aan de officieren van gerechtelijke politie bij de wet van 1921, worden aanzien als een uitzondering op het algemene principe dat huiszoekingen alleen kunnen als een onderzoeksrechter daartoe een huiszoekingsbevel heeft afgeleverd. De minister achtte het niet aangewezen om in het voorgestelde artikel 6bis deze bevoegdheid in te schrijven. Het zou volgens haar alleen maar aanleiding geven tot verwarring. Daarentegen zou het volgens de minister wel aangewezen zijn om de woorden "en doorzoeken" te schrappen, mits in de voorbereidende werken uitdrukkelijk wordt gesteld dat de bevoegdheid om een plaats te betreden of te bezoeken impliceert dat de plaats mocht worden onderzocht.

De heer Maingain heeft daarover nog bijkomende opmerkingen geformuleerd, waarna uiteindelijk het amendement werd aangenomen en het artikel dus werd geamendeerd.

Artikel 74 preciseert de bevoegdheden van de leden van de FOD Volksgezondheid. Wanneer een overtreding wordt vastgesteld, moet het gemeen strafprocesrecht worden toegepast. Daarom wordt gepreciseerd in dat artikel dat de personen voortaan tussen 5 uur 's morgens en 9 uur 's avonds toegang hebben tot plaatsen bestemd voor de verkoop, de aflevering, het vervaardigen, bereiden, bewaren en opslaan en tot alle andere plaatsen die aan hun controle zijn onderworpen. Buiten deze uren zal de toelating moeten worden gevraagd aan en vereist zijn van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg.

De heer Maingain heeft een amendement ingediend waarbij het woord "betreden" wordt vervangen door het woord "bezoeken". Het amendement werd aangenomen.

Bij de diverse bepalingen die werden besproken, beoogde artikel 298 een wijziging van de wet van 20 december 2001 betreffende de schadeloosstelling van de leden van de Joodse Gemeenschap van België voor hun goederen die werden geplunderd of achtergelaten tijdens de oorlog 1940-1945.

De minister gaf daarbij aan dat de wet van 20 december 2001 in de mogelijkheid voorziet om aan een stichting van openbaar nut een voorschot over te maken op het saldo van de in artikel 10 van de bedoelde bijzondere rekening, met name het saldo van de bedragen die werden teruggegeven door de Staat na de financiële stortingen voor de individuele schadeloosstellingen.

L'article 299 du chapitre 3 traite de la réalisation d'une étude scientifique sur les persécutions et la déportation des Juifs en Belgique pendant la Seconde Guerre mondiale. Par cette modification de la loi, la ministre souhaitait laisser davantage de temps au centre d'étude désigné pour rédiger son rapport. L'article a été adopté à l'unanimité.

L'article 6 du projet de loi portant des dispositions diverses modifie l'article 259ter du Code judiciaire. Il est précisé qu'il sera procédé à l'enregistrement sonore de l'entretien avec un candidat au Conseil supérieur de la Justice. L'établissement d'un procès-verbal n'est plus obligatoire. L'article a été adopté à l'unanimité.

L'article 72 porte sur le cadre temporaire de conseillers en vue de la résorption de l'arriéré judiciaire. Le cadre des cours d'appel sera étendu pendant trois années mais l'article concerné multiplie ce délai par deux. La ministre a annoncé que la charge de travail sera mesurée. L'article a été adopté.

M. Verherstraeten a rappelé à la ministre qu'elle s'était engagée à consentir un effort pour fin mai 2004 en ce qui concerne l'extension du cadre de la cour d'appel d'Anvers. Un protocole de coopération a été signé mais n'a pas été inscrit dans un cadre légal. Il a proposé de l'insérer dans la loi-programme. La ministre ne souhaite pas agir précipitamment, de sorte que l'amendement a été rejeté.

Les amendements 2 à l'article 8, 3 à l'article 9, 4 à l'article 10, 5 à l'article 11 et 6 à l'article 12 ont également été rejetés.

Nu de stichting van openbaar nut pas in de loop van het jaar 2004 zal worden opgericht, voorziet de ontworpen bepaling in de verlenging van de termijn waarbinnen een voorschot op het saldo zal kunnen worden gestort, hetzij uiterlijk op 31 december 2004. De minister herinnerde er daarbij aan dat de opdrachten van de stichting van sociale, culturele en religieuze aard zijn en ook beantwoorden aan de behoeften van de Joodse Gemeenschap van België. De opdrachten kunnen ook worden uitgebreid tot de strijd tegen racisme, onverdraagzaamheid en de schending van de mensenrechten.

Het artikel werd ongewijzigd en eenparig aangenomen.

Artikel 299 beoogde de uitvoering van een wetenschappelijk onderzoek naar de vervolging en de deportatie van de joden in België tijdens de Tweede Wereldoorlog.

De minister verduidelijkte dat artikel 3 van de wet van 8 mei 2003 wordt gewijzigd, teneinde aan het Studie- en Documentatiecentrum Oorlog en Hedendaagse Maatschappij meer tijd te geven voor het opstellen van het verslag van het wetenschappelijk onderzoek.

Ook dat artikel werd ongewijzigd en eenparig aangenomen.

Ik kom tot het wetsontwerp houdende diverse bepalingen. In de eerste plaats is er het artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat voortaan het onderhoud van de Hoge Raad voor de Justitie met een kandidaat het voorwerp is van een klankopname die samen met het voorstellingsdossier door de Hoge Raad voor de Justitie wordt bijgehouden. De Hoge Raad zal dus niet meer verplicht zijn een omstandig proces-verbaal op te maken, zoals de bepaling die op 2 juni van kracht is geworden nog voorschrijft. Op verzoek van de Hoge Raad voor de Justitie werd besloten af te zien van deze systematische opmaak. Om echter de rechten van de kandidaat te vrijwaren, wordt in dit artikel bepaald dat het opgenomen onderhoud zal worden uitgeschreven wanneer de kandidaat een bezwaar indient bij de Raad van State tegen de benoeming waarvoor hij zich kandidaat stelde. Ook het onderhoud met de kandidaat die tot de desbetreffende functie zal worden benoemd, wordt uitgeschreven. De processen-verbaal worden door de minister van Justitie ter kennis gebracht van de Raad van State. De wijziging beoogt een grote soepelheid te behouden en tegelijk de fundamentele rechten van eenieder te garanderen. Ook dit artikel werd ongewijzigd en eenparig aangenomen.

Dan is er de wijziging van de wet van 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken. Mevrouw de minister heeft opgemerkt dat dit de wijziging beoogt van de wet tot het vaststellen van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren om de gerechtelijke achterstand weg te werken. Dit in de wet vastgelegde kader werd voor een periode van drie jaar opgericht bij de hoven van beroep. De termijn gaat in op de datum van inwerkingtreding. Het was dus nodig om de termijn van drie jaar te verlengen en te verdubbelen om de 14 raadsheren in de hoven van beroep te kunnen behouden. Op mijn vraag in welk stadium de werklastmetingen zich nu zouden bevinden, antwoordde de minister dat haar voorganger reeds een aanvang had genomen met de werkzaamheden rond de meting van de werklast

met betrekking tot het parket, dat dit werk wordt voortgezet en dat over de methodologie omtrent de werklasmeting van de staande magistratuur inmiddels een akkoord bestaat met de verschillende actoren, waarbij ook met een externe audit werd gewerkt. Ten aanzien van de zittende magistratuur is de meting van de werklasmeting, gelet op de bijzonderheden – zoals, bijvoorbeeld, het afwezig zijn van een hiërarchische structuur en het thuiswerk – geen sinecure. De voorzitters van de rechtbanken van de hoven van beroep hebben dan zelf een werklasmeting uitgevoerd. De discussie of deze studie is gebaseerd op kwantitatieve gegevens dan wel voornamelijk rekening houdt met de kwaliteit is nog steeds gaande. Een gelijkaardig akkoord, zoals bestaat met de staande magistratuur, bestaat voor de zittende magistratuur nog niet, doch er wordt volgens de minister volop aan gewerkt. Dit artikel werd aangenomen met 13 stemmen en 1 onthouding.

Hoofdstuk 4 beoogt de wijziging van de wetten van 3 april 1953 en 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren om de gerechtelijke achterstand weg te werken en tot aanvulling van artikel 156ter. Er werd een amendement ingediend door collega Verherstraeten, dat ertoe strekte de minister te herinneren aan haar belofte, gedaan tijdens de bespreking van de wet van 11 maart 2004 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 en tot tijdelijke toelating van de benoeming van magistraten in overtal, met name dat zij voor eind maart 2004 een inspanning zou leveren voor het hof van beroep van Antwerpen. Collega Verherstraeten herinnerde eraan dat de minister op 15 maart 2004 weliswaar een samenwerkingsprotocol heeft gesloten met de eerste voorzitter van het hof van beroep van Antwerpen om het kader van dit hof uit te breiden, maar het protocol werd nog niet in een wettelijk kader gegoten.

De heer Verherstraeten meende dat, gelet op het feit dat het hof van beroep van Antwerpen om een uitbreiding van negentien magistraten had gevraagd, en vermits de beroepsprocedures de nodige tijd vergen, haast geboden was, vandaar zijn voorstel om dit in de programmawet op te nemen. De vice-eerste minister van Justitie antwoordde daarop dat in het dossier niet vooruitgelopen moet worden en stap voor stap gewerkt moet worden. Zij zei dat de bespreking over de situatie in Brussel, Antwerpen en Dendermonde zich in een finaal stadium bevindt. De minister hoopt hierover binnenkort een wetsontwerp in te dienen en zal hiervoor hoogdringendheid vragen. Deze aangelegenheid zal dan op de agenda van de eerstvolgende Ministerraad staan, waarna de minister de andere problematische gerechtelijke arrondissementen zal aanpakken. Mijnheer Verherstraeten vreest dat het allemaal te lang zal duren en dringt aan om de aangelegenheid onmiddellijk te behandelen. Dit amendement werd verworpen met 11 stemmen tegen, 2 stemmen voor en 1 onthouding.

Het tweede amendement van de heer Verherstraeten, dat strekte tot de uitbreiding van het kader van raadsheren van het hof van beroep te Antwerpen met zes eenheden werd eveneens verworpen.

Het derde amendement van de heer Verherstraeten, dat de verhoging van het tijdelijk personeelsbestand van raadsheren met zes eenheden beoogde, werd eveneens verworpen.

Het vierde amendement van de heer Verherstraeten, strekkende tot de invoering van artikel 10, werd ook verworpen, alsmede het vijfde amendement. Dit laatste strekte ertoe, parallel aan de uitbreiding van het kader van de magistraten, het aantal referendarissen te verhogen en de tijdelijke personeelsformatie van raadsheren, ingesteld door de wet van 29 november 2001, in aanmerking te nemen om het aantal magistraten te berekenen, op basis waarvan het aantal referendarissen vastgesteld wordt.

Een laatste amendement van de heer Verherstraeten beoogde de invoeging van een nieuw artikel 12, waarbij hij zei dat de resultaten van de werklust slechts tegen 2008 verwacht wordt en dat dit amendement voorzag in een overgangsbepaling zodat de benoeming gedurende een periode van vier jaar zou gelden. Ook dit amendement werd verworpen met 11 stemmen tegen, 2 stemmen voor en 1 onthouding.

Het geheel van de aan de commissie voorgelegde bepalingen zoals zij technisch werden verbeterd, werd aangenomen met 11 stemmen voor en 3 onthoudingen.

01.02 Ludo Van Campenhout, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, ik dank collega Marinower voor het uitvoerige verslag. Wij hebben in de commissievergadering van 2 juni 2004 de artikelen 35 tot 45, 48 tot 52, 62, 63, 281 tot 297 van verschillende wetsontwerpen en de artikelen 2 en 3 van het ontwerp van programmawet besproken.

Artikel 35 gaat over de overdracht van het overheidspersoneel. Mijnheer De Crem, dat is belangrijk. De heer Van Parys weet dat zowel de steden Gent als Antwerpen graag een beroep zouden doen op wat extra personeel, omdat dat schaars is, omdat de middelen schaars zijn en omdat de begrotingen van die gemeenten onder druk staan. Een beroep kunnen doen op extra personeel is dus altijd wel welkom.

Welnu, de vice-eerste minister Johan Vande Lanotte stelt dat die bepaling de definitieve overdracht van personeelsleden van de autonome overheidsbedrijven naar gemeentelijke overheidsdiensten mogelijk maakt. Meer bepaald worden 195 personeelsleden van Belgacom ingezet rond de elektronische identiteitskaart – een belangrijk project van deze regering – en in callcenters. Dat is natuurlijk een cruciale maatregel om de gemeenten en in het bijzonder de grote steden te ondersteunen in die belangrijke operatie.

Mevrouw Dieu van de PS heeft gevraagd naar de relaties tussen het personeelslid en de overheidsdienst. Zij vroeg meer bepaald hoe het zit met het gezag, de leiding en het toezicht op die personeelsleden van Belgacom die worden overgedragen naar de gemeenten.

De heer Van Campenhout – ikzelf dus – heeft gevraagd of die detachering enkel limitatief was voor die projecten. Ik moet namelijk eerlijk toegeven dat er in de overheidsbedrijven zoals Belgacom en De Post nogal wat personeelsleden in overtal zijn zoals men dat noemt. Dat is interessant voor de elektronische identiteitskaart en de callcenters. Maar het zou misschien ook interessant zijn om bijvoorbeeld ingenieurs van Belgacom bestekken te laten opmaken voor de aanleg van openbare domeinen. Dat was een droom vanuit de grote steden.

01.02 Ludo Van Campenhout, rapporteur: L'article 35 permet le transfert du personnel des services publics vers le niveau communal. C'est un pas important, d'autant plus que les budgets communaux sont sollicités. Le transfert définitif de personnel des entreprises publiques autonomes aux services communaux est désormais rendu possible. Près de 200 agents de Belgacom vont renforcer les services communaux pour la délivrance des cartes d'identité électroniques.

Actuellement, le détachement est limité à 2 projets mais il n'est pas exclu qu'il y en ait d'autres. Les membres du personnel transférés appartiennent à leur nouveau service et sont placés sous l'autorité, la direction et le contrôle de l'administration communale.

L'article 36 dispose que les commissaires-réviseurs peuvent également être nommés pour un terme inférieur à six ans.

L'article 37 lève les limitations légales imposées aux voisins de propriétés situées le long de chemins et chemins de fer publics concernant les jours et vues, ces dispositions n'étant plus toujours

De minister heeft geantwoord dat de detachering nu slechts in twee projecten wordt geïmplementeerd. Detachering voor andere projecten zou in de toekomst misschien wel mogelijk zijn.

Na de overdracht behoort het nieuwe personeelslid tot zijn nieuwe overheidsdienst waar hij natuurlijk inzake gezag, leiding en toezicht onder de gemeentelijke overheid wordt geplaatst.

Het belangrijke artikel 36 met betrekking tot de commissarissen-revisoren van de overheidsbedrijven, creëert de mogelijkheid om commissarissen-revisoren te benoemen voor een termijn die korter is dan 6 jaar. Dat is interessant omdat alsook commissarissen-revisoren voldoende contesteerbaar zijn. Als de benoemingsperiode niet te lang is kunnen zij zich niet te veel nestelen in die functie en kan de markt binnen een periode van 6 jaar bevestigd worden.

Artikel 37, handelt over de wettelijke beperkingen van nabuurschap. Belangrijk is dat deze niet meer van toepassing zijn op de aangelanden van openbare wegen en spoorwegen omdat het gewoon fysiek niet altijd mogelijk is de wettelijke bepalingen inzake licht en nazicht met betrekking tot spoorweginfrastructuur te honoreren. Dit is belangrijk omdat er nogal wat extra spoorweginfrastructuur wordt aangelegd.

Voor de artikelen 38 tot 40 kan ik verwijzen naar de memorie van toelichting. Er werd zeer positief op gereageerd. Mevrouw Dieu vond het zeer positief dat het personeel van de NMBS aan dochtermaatschappijen ter beschikking gesteld kan worden. Zelfs de heer Ansoms vond het allemaal niet zo slecht. Hij vond alleen dat de NMBS te vaak werd hervormd in vier jaar. Collega De Padt betreunde dat het strategisch comité van de NMBS nog niet samengesteld is. Hij betreunde dat terecht. Het was immers een goede beslissing om een strategisch comité samen te stellen. Naar verluidt weigeren twee vakbonden vertegenwoordigers in dat comité aan te duiden. Collega Schalck, hier aanwezig, verheugde zich over het feit dat de NMBS-hervorming die niet evident was, werd doorgevoerd in een klimaat – ik citeer collega Schalck – van absolute sociale rust.

Er was nog de vraag van collega De Padt om het strategisch comité samen te stellen zodra de koninklijke besluiten worden uitgevaardigd. Ik meen dat het een belangrijk verzoek is van de VLD-fractie dat het strategisch comité van de NMBS daadwerkelijk operationeel wordt.

Ook belangrijk is dat de minister zei dat de NMBS de gevolgen draagt van de beslissingen die in de jaren '90 werden genomen, in het bijzonder inzake ABX. Ik zou een debat kunnen starten, collega's, over ABX, maar ik zal dat niet doen want ongetwijfeld zullen wij daarover nog boeiende debatten voeren in de commissie voor de Infrastructuur.

Artikelen 41 tot 45 hebben betrekking op de spoorweginfrastructuur. De minister is ervan overtuigd dat deze artikelen de toetsing aan de richtlijn zullen kunnen doorstaan. De heer Ansoms had enkele vragen met betrekking tot die toetsing, maar wij hebben er alle vertrouwen in.

Artikel 48, betreffende de Post, creëert de mogelijkheid om een staatswaarborg te geven aan de verbintenissen van De Post. Dat is

réalistes.

Les articles 38 et 40 ont été accueillis avec enthousiasme. Ils permettent de mettre du personnel de la SNCB à la disposition des filiales. J'en réfère à l'exposé des motifs pour les détails.

Les articles 41 à 45 portent sur l'infrastructure ferroviaire. Le ministre est convaincu que ces articles soutiendront le contrôle au regard de la directive.

L'article 48 donne une éventuelle garantie d'Etat aux obligations de La Poste. Ceci améliorera la rentabilité de La Poste en augmentant le taux d'intérêt découlant de la garantie.

Les articles 49 et 50 prévoient une mesure conservatoire pour les pensions des collaborateurs de Belgacom après la reprise de leur fonds de pensions par l'Etat.

Les articles 51 et 52 sanctionnent l'arrêté royal du 27 mai 2004 et prévoient de nouveaux accords avec les actionnaires sur la composition du conseil d'administration.

heel belangrijk. Een staatswaarborg leidt namelijk, zoals u weet, tot een betere rentevoet, wat onder meer voor de rentabiliteit van de Post zeer belangrijk is.

Voor artikelen 49 en 50 betreffende Belgacom kan ik naar de memorie van toelichting verwijzen. Deze artikelen behelzen vooral een bewarende maatregel. Het gaat over de overdracht van het pensioenfonds van Belgacom naar de overheid. Dit mag natuurlijk de pensioenrechten en de verschuldigde pensioenbedragen niet beïnvloeden.

In artikelen 51 en 52, betreffende BIAC, worden twee zaken geregeld: het koninklijk besluit van 27 mei 2004 wordt bekrachtigd en er zijn nieuwe afspraken met de aandeelhouders met betrekking tot de samenstelling van de raad van bestuur. Het is wel belangrijk dat er één ding wordt rechtgezet. Mevrouw Dieu betreurde het dat BIAC wordt omgezet in een naamloze vennootschap en zij had wat bekommernissen omtrent de luchthaven van Zaventem als de eerste economische motor van België. Collega's, u staat mij toe om een kleine correctie te maken. De eerste economische motor van België is natuurlijk niet Zaventem, maar de haven van Antwerpen. Ik denk dat het belangrijk is dat in het verslag van de plenaire vergadering deze kleine economische misvatting even wordt rechtgezet. De minister bevestigde wel dat de luchthaven van Zaventem het belangrijkste venster van België op de wereld blijft. Ik ga er natuurlijk absoluut mee akkoord dat het een interessant en mooi venster op de wereld is, maar de economische motor is natuurlijk de haven van Antwerpen. Mijnheer de voorzitter, dat is hierbij rechtgezet.

De **voorzitter**: Geeft u reeds een persoonlijke uiteenzetting of bent u nog steeds rapporteur?

01.03 Ludo Van Campenhout (VLD): Mijnheer de voorzitter, dit is louter verslaggevend. Over artikelen 62 en 63 moet ik weinig zeggen, want die artikelen gaven in de commissie geen aanleiding tot een debat. Er zijn nog een aantal artikelen. Artikelen 281 tot 297 hebben betrekking op de overheidsopdrachten. Er staat in dat de Post opgenomen wordt in de speciale sectoren. Ik denk dat het belangrijk is dit hier te vermelden.

Daarna kwam artikel 2.3 in verband met BIAC aan bod, waarna de stemmingen plaatsvonden. Sommigen amendementen werden unaniem aanvaard, maar het geheel van de artikelen zoals geamendeerd, werd aangenomen met 11 stemmen voor en 3 onthoudingen.

01.04 Annemie Turtelboom, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, het verheugt mij dat er minstens evenveel ministers aanwezig zijn om naar mijn verslag te luisteren als leden van de oppositie, al zal ik niet zo lang spreken als mijn twee voorgangers.

Ik zal verslag uitbrengen van de bespreking van het ontwerp van programmawet, die plaatsvond in de commissie voor de Sociale Zaken op 25 en 26 mei en waar vier ministers werden ontvangen, namelijk minister Arena, minister Demotte, minister Simonis en minister Vandenbroucke.

Van minister Arena waren er slechts twee artikelen in deze

01.03 Ludo Van Campenhout (VLD): Les articles 62 et 63 n'ont suscité aucun débat en commission. Les articles 281 à 297 concernent les marchés publics. La Poste est inscrite dans la liste des secteurs spéciaux.

Enfin, il a été débattu de l'article 2.3 relatif à BIAC. Certains amendements ont été adoptés à l'unanimité. L'ensemble a été adopté par 11 voix et trois abstentions.

01.04 Annemie Turtelboom rapporteur: Quatre ministres ont été reçus en commission des Affaires sociales.

Deux articles étaient de la compétence de la ministre Arena. Ils ont été adoptés à l'unanimité.

Les articles ayant trait à la sécurité sociale qui relèvent du ministre Demotte touchaient à sept

programmawet, die allebei met eenparigheid van stemmen werden aangenomen.

Het hoofdstuk van minister Demotte die in zijn hoedanigheid van minister van Sociale Zaken uiteraard een heel belangrijk hoofdstuk over de sociale zekerheid voor zijn rekening nam, steunde op zeven materies, namelijk de openbare instellingen van sociale zekerheid, de statistische opdrachten van de openbare instellingen van sociale zekerheid – wat tijdens de bespreking heel wat opmerkingen teweegbracht –, de sociale secretariaten, het statuut van de kunstenaars, de kruispuntbank, het bedrag van de alternatieve financiering waarin meer bepaald voor 2004 werd voorzien en het luik overzeese sociale zekerheid.

Een tweede hoofdstuk handelde de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de uitkeringen waarbij een aantal aspecten, onder andere over de aanneming van de medische zuurstof en het invoeren van de meer objectieve en controleerbare terugbetalingscriteria voor geneesmiddelen, aan bod kwamen.

Daarnaast kwamen ook de verhoogde verzekeringstegemoetkoming, de maximumfactuur, de reservefondsen, het pensioenkadaster en het zwangerschaps- en adoptieverlof aan bod.

Tot slot de voor ons zeer belangrijke verplichte verzekering voor zelfstandigen behandeld, die in principe zou ingaan vanaf 1 juli 2006.

Tijdens de algemene bespreking voerde vooral mevrouw D'hondt het woord, waarop minister Demotte uiteraard repliceerde. Het belangrijke luik over de artikelsgewijze bespreking is vrij gedetailleerd.

Daarna nam staatssecretaris voor het Gezin, Pensioenen en Personen met een Handicap, mevrouw Simonis, het woord en tijdens haar uiteenzetting had zij het vooral over de kinderbijslag, de personen met een handicap en een aantal artikelen die daarmee verband houden. Vooral de heer Goutry en mevrouw Gerkens kwamen bij deze bespreking tussenbeide.

Tot slot ontving de commissie voor de Sociale Zaken op 25 en 26 mei minister Vandenbroucke. Zijn bepalingen uit de programmawet richtten zich vooral op drie doelstellingen, namelijk de concrete vertaling van het recente regeringswerk ter verbetering van de levenskwaliteit zoals het ook besproken is op de extra Ministerraad, de maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid en het organiseren van een doorzichtige, doeltreffende en degelijke financiering door gelden vanuit het tewerkstellingsfonds toe te wijzen aan het globaal beheer van de RSZ.

Wij ronden de besprekingen in de commissie voor de Sociale Zaken af. Het geheel van de artikelen over de programmawet zoals besproken en goedgekeurd op 26 mei werd aangenomen met 9 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Le **président**: Mmes Turtelboom, Roppe et Dierickx et M. Marinower ont fait leur rapport. M. Lenssen et Mme Galant ont renvoyé à leur rapport écrit.

Ik sta voor een klein technisch probleem waarvoor ik de Kamer

matières: les institutions publiques de la sécurité sociale, la mission statistique de ces institutions, les secrétariats sociaux, le statut des artistes, la Banque-Carrefour, le financement alternatif de la sécurité sociale et la sécurité sociale d'outre-mer.

Un deuxième chapitre concernait l'assurance obligatoire soins de santé et les allocations, l'intervention majorée de l'assurance, le maximum à facturer, les fonds de réserve, le cadastre des pensions, le congé de maternité et d'adoption et, last but not least, l'assurance obligatoire pour les indépendants. Dans le cadre de la discussion générale, on a surtout entendu Mme D'hondt. La discussion des articles a été à la fois très vaste et détaillée.

Les articles touchant au domaine de compétence de la secrétaire d'Etat Simonis avaient trait aux allocations familiales et aux personnes handicapées. Sur ces sujets, ce sont surtout M. Goutry et Mme Gerkens qui sont intervenus.

Les articles du ministre Vandenbroucke poursuivaient trois objectifs: la traduction concrète de l'amélioration de la qualité de vie, la stimulation de l'emploi et un financement sérieux réalisé en attribuant des ressources issues du fonds pour l'emploi à la gestion globale de l'ONSS.

L'ensemble a été adopté par 9 voix et 2 abstentions.

De **voorzitter**: De dames Turtelboom, Roppe en Dierickx evenals de heer Marinower hebben hun verslag toegelicht. De heer Lenssen en mevrouw Galant

raadpleeg. Ofwel behandelen wij het onderdeel Justitie – ik denk aan de heer Van Parys en aan de heer Vandeurzen – ofwel voeren wij een algemene bespreking – en dan denk ik eerst aan de heer De Crem. Ik laat de keuze aan de fractie van CD&V.

01.05 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal de logica volgen en een algemene bespreking vragen.

De **voorzitter**: En direct daarna het onderdeel Justitie?

01.06 Pieter De Crem (CD&V): En dan Justitie.

De **voorzitter**: En daarna behandelen wij de onderwerpen van de heer Vande Lanotte. Is iedereen het daarmee eens? (*Instemming*)

01.07 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, wie zal het woord voeren in de algemene bespreking?

De **voorzitter**: Uzelf en ik moet nu de lijst raadplegen.

J'essaie de résumer. De heren Van Parys, Verhaegen en Marinower voeren het woord in Justitie. Mevrouw Dierickx zal spreken in het onderwerp Volksgezondheid. M. Mayeur interviendrait en Affaires sociales, M. Massin en Finances et M. Ducarme en Emploi. M. Malmendier intervient dans la discussion générale.

01.08 Minister **Johan Vande Lanotte**: (...)

Le **président**: En résumé, M. De Crem et M. Malmendier interviennent dans la discussion générale. Est-ce bien cela?

01.09 Eric Massin (PS): Monsieur le président, M. Mayeur a malheureusement dû nous quitter.

Le **président**: En effet, il est venu s'excuser auprès de moi.

01.10 Eric Massin (PS): Il allait faire une intervention générale pour l'ensemble du groupe PS qui concernait non seulement les Affaires sociales, mais aussi ...

Le **président**: La ferez-vous à sa place?

01.11 Eric Massin (PS): Je veux bien intervenir à sa place.

Le **président**: J'y vois plus clair. J'ai maintenant trois interventions globales: M. De Crem, M. Massin et M. Malmendier. Ensuite, suivront les interventions spécifiques.

Mocht niemand zich voor uw lot interesseren, kan ik het gemakkelijker regelen. Dat weet ik op dit ogenblik nog niet. Daarvoor moet ik eerst de Kamer raadplegen.

Mijnheer De Crem, ik moedig u aan rekening te houden met enige tijdsbeperking.

01.12 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal geen misbruik maken van de tijd. Ik zal het kort en bondig houden.

De **voorzitter**: Dat doet me plezier. Dit is de volgorde van de sprekers: de heer De Crem, M. Malmendier, M. Massin. Daarna snijden we het deel Justitie aan.

01.13 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ben **01.13 Pieter De Crem** (CD&V):

tevreden dat ik u een plezier kan doen.

Ik zal mijn betoog beduidend inkorten om rekening te houden met het verdere verloop van deze avond.

Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, bij de bespreking van deze programmawet is het niet overbodig te herinneren aan de woorden van de eerste minister bij het begin van zijn tweede ambtstermijn en zijn beleidsverklaring in oktober. De eerste minister stelde toen dat zijn regering maar een prioriteit had, de prioriteit van de 3 W's: werk, werk en nog eens werk. Het is eveneens niet overbodig eraan te herinneren dat de eerste minister deze woorden uitsprak niet echt lang na de bekendmaking dat in Ford-Genk enkele duizenden arbeidsplaatsen zouden worden geschrapt en nadat de werkgelegenheidsconferentie had plaatsgevonden.

In zijn beleidsverklaring stelde de eerste minister ook heel wat vragen aan zichzelf. Hij stelde meer vragen dan hij antwoorden kon geven. Op de vraag of de maatregelen van de fameuze werkgelegenheidsconferentie voldoende waren, antwoordde hij: "Vanzelfsprekend niet. Om werk te creëren kunnen nooit voldoende middelen worden ingezet. De regering en de sociale partners zullen dus ook na deze conferentie blijven werken aan nieuwe hervormingen op de arbeidsmarkt en - zo beklemtoonde hij - de Europese en regionale verkiezingen zullen de regering niet hinderen bij het doorvoeren van die hervorming".

Die woorden komen bijzonder eigenaardig over, zeker omdat de eerste minister zich aan slechte waarzeggerij heeft bezondigd. Hij zei immers: "Ik weet dat een zekere pre-electorale koorts groeit in de aanloop naar de regionale verkiezingen. Ik onderschat niet het risico dat dit in de komende maanden meer en meer verlamvend zouden kunnen werken. Ik zeg u dat de federale regering niet bij de pakken zal blijven zitten. De tijden zijn daarvoor te moeilijk en de mensen verwachten dat we besturen". Het was onder dat motto dat een aantal leden van de federale regering door hun partijvoorzitter in vooropzeg werden geplaatst waardoor de regering een beetje werd...

01.14 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer De Crem, ik werk dan harder.

01.15 **Pieter De Crem** (CD&V): Collega's, in die omstandigheden werkt hij harder. In dit halfroond is er weinig van te merken dat er harder wordt gewerkt, zeker niet als ik de afwezige collega's van een aantal fracties optel.

Het is correct dat we in volle campagne zijn. Vele collega's en ministers - hoewel ze nu aanwezig zijn - waren vaak meer in televisiedebatten te zien dan in dit Parlement. Dat nemen we er dan maar bij. Een zaak hebben we daaruit geleerd, namelijk dat het bijzonder slecht is wanneer kandidaten op diverse lijsten kandideren en van de ene lijst naar de andere springen.

Mijnheer de voorzitter, ik wil vlug gaan. Het debat hier betreft de sociaal-economische toestand van Vlaanderen en van België. Wanneer we die toestand in ogenschouw nemen, kunnen wij volgens mij de vaststelling maken dat ons land goed moet worden bestuurd, dat onze welvaart geen vanzelfsprekendheid is en evenmin een

Dans la déclaration de politique fédérale du mois d'octobre, le premier ministre avait affirmé que "l'emploi, l'emploi et encore l'emploi" constituerait la priorité de ce gouvernement. Cette déclaration avait été faite au lendemain de la suppression de nombreux emplois chez Ford Genk et de la conférence sur l'emploi. Malgré les élections, le gouvernement fédéral n'allait pas rester inactif. Dans l'intervalle, nous avons pu observer que certains membres du gouvernement fédéral se sont vu présenter leur préavis par un président de parti et que le passage de candidats d'une liste à l'autre ne profite guère à la gestion du pays.

01.15 **Pieter De Crem** (CD&V): Le débat a trait à la situation socio-économique de la Flandre et de la Belgique. Le pays doit être géré efficacement. Car la prospérité ne va pas de soi et n'est jamais définitivement acquise. Certains groupes n'obtiennent pas leur part de prospérité et d'autres risquent de la perdre.

La première préoccupation est le chômage. Le taux est actuellement de 12,3%, soit 1% de plus que l'an dernier et 1,9% de plus qu'il y a deux ans, ce qui nous relègue en queue de peloton dans

eeuwigdurende verworvenheid en dat er ondanks het hoge welvaartsniveau nog heel wat problemen bestaan. Die problemen hebben tot gevolg dat sommige bevolkingsgroepen onvoldoende deel hebben aan die welvaart en dat een aantal andere bevolkingsgroepen worden bedreigd in hun welvaart.

Mijn vaststelling kan worden geïllustreerd door een reeks indicatoren van de sociaal-economische toestand. Ik zal deze zoals beloofd kort overlopen. De problematiek van de werkloosheid is een eerste en allesomvattende zorg. Vlaanderen en België tellen de voorbije maanden, en in vergelijking met de vorige jaren, meer uitkeringsgerechtigde volledig werklozen. Dit is een vaststelling waar men niet omheen kan. Het aantal niet-werkende werkzoekenden is ook toegenomen.

Ik zal in dit debat niet met de cijfers op zich aankomen omdat ze soms te steriel zijn. Het is echter in elk geval zo dat de werkloosheid blijft toenemen, met als enige en belangrijke vaststelling die niet onder de waterlijn zit maar als een klip erboven, de Belgische werkloosheidsgraad die op 12,3% ligt. Dat is 1% hoger dan vorig jaar en 1,9% dan twee jaar geleden.

De werkloosheid is in 2002 toegenomen en in 2003 is ze forser gestegen dan het gemiddelde in de Europese Unie en in de eurozone. Het werkloosheidsniveau komt daardoor net boven het EU-gemiddelde uit, terwijl wij er in 2001 nog bijna 1% onder zaten. De toestand is dus echt wel zorgwekkend. Het is een pijnlijke vaststelling dat we met die forse stijging aan de Europese staart bengelen wat betreft de werkloosheid. In Nederland, Duitsland en Portugal ging de werkloosheid ook wel sterk omhoog, maar in Italië, Griekenland en Finland daalt de werkloosheid voor het tweede jaar op rij.

De grote doelstelling waarmee de legislatuur werd begonnen, deze exclamatie elf maanden geleden van de creatie van 200.000 nieuwe jobs is met die cijfers ongelooflijk veraf. Dit is geen negativisme maar een pijnlijke vaststelling van de werkloosheid, van de gedwongen ledigheid van zoveel mensen. We weten dat onze doelstelling in het Lissabon-perspectief weinig ambitieus is. Ons deel van de Lissabondoelstelling, met name een werkgelegenheidsgraad van 70%, zou immers de creatie van 300.000 nieuwe jobs met zich moeten brengen.

Wanneer wij het hebben over conjunctuur en groei, wil ik onze uiteenzettingen op verschillende momenten in verschillende commissies nogmaals benadrukken. Ik wil ervan uitgaan dat wanneer men de groeicijfers vergelijkt met andere landen, het gemakkelijk is te zeggen dat wij er altijd beter voorstaan. Het oude adagium is wanneer wordt verwezen naar Nederland en Duitsland die bijzonder slechte groeicijfers hebben, wij het dus veel beter doen. Alleen al het feit dat men zich vergelijkt met landen met een minder krachtige groei, zou het in ons land mogelijk moeten maken te stellen dat de prestaties van de Belgische economie verbeterd zouden zijn sinds het aantreden van de paars-groene regeringen.

We weten dat, wanneer de regering en de eerste minister dat doen, enige achterdocht gerechtvaardigd is. Ik zou kunnen verwijzen naar een aantal cijfers, maar het blijkt dat de Belgische economie tijdens de eerste regering Verhofstadt met gemiddeld 1,6% per jaar is

l'Union européenne. Nous sommes très loin des 200.000 emplois nouveaux que le gouvernement s'était proposé de créer! Au demeurant, ce sont 300.000 emplois nouveaux qu'il faudrait pour réaliser notre part de l'objectif fixé à Lisbonne.

Comparer les chiffres de la croissance économique belge à ceux des autres pays est fallacieux, surtout si on ne compare notre situation qu'à celle de pays où l'emploi est encore plus mal en point, comme les Pays-Bas et l'Allemagne. Mais il est incontestable qu'avec une croissance de 1,6% sous le premier gouvernement Verhofstadt, la Belgique est en deçà de la moyenne observée dans la zone euro.

Les estimations de croissance ont beau être positives, nous restons sceptiques étant donné les nombreux problèmes qui subsistent, tels le chômage, les prix pétroliers élevés et la perte de confiance des consommateurs.

Sur le plan de la compétitivité, nous ne nous situons plus qu'en 27ème position dans le classement du Forum économique mondial. L'augmentation de 3,4% des coûts salariaux constitue, en outre, un handicap majeur. L'indice de Lisbonne résonne comme un signal d'alarme! MM. Devlies et Bogaert se sont suffisamment étendus sur l'état des finances publiques. Je ne veux pas verser dans le négativisme, mais il est important de mettre le doigt sur les plaies. Le ministre Vandembroucke a déclaré précédemment que nous souffrons d'une maladie chronique grave.

On ne retrouve rien, dans cette loi-programme, à propos des nombreux autres grands défis, comme le problème de la fin de carrière, la modernisation de la sécurité sociale et du droit du travail, le taux d'activité des

gegroeid. Dit cijfer ligt 1% onder het gemiddelde van de eurozone.

De groeiramingen voor 2004 zijn vrij gunstig, ook de verbeterde raming van de Nationale Bank van België. De vraag is of deze werkelijkheid zal worden. De verder oplopende werkloosheid in mei en zelfs in april, de zeer hoge olieprijs, de internationale spanning, de verslechterde economische cultuurindicatoren, de conjunctuurindicatoren, de stijging van het aantal faillissementen en het dalende consumentenvertrouwen geven voedsel aan onze twijfel.

De loonkost en het concurrentievermogen is volgens het World Economic Forum verder achteruit gegaan. Dat is een pijnlijke vaststelling. De concurrentiekracht van onze ondernemingen, waarin we in de eerste plaats moeten kunnen concurreren met onze eerste partners, de Nederlandse, Duitse, Franse en Britse markten, is bijzonder onder druk komen te staan. In november 2000 stonden we op de zestiende plaats, in november 2003 stonden we op de 27ste plaats. We moeten nu zelfs Spanje, Portugal, Estland en Malta laten voorgaan.

Het groot probleem is dat van de loonkosten. Hopelijk krijgen wij later, in betere omstandigheden zoals ter gelegenheid van een geactualiseerde regeringsverklaring, de kans om daar nogmaals bij stil te staan.

De loonkosten zijn gestegen met 3,4%. Dit is een pilaarachtige vaststelling, stevig als een rots. In onze drie buurlanden is dat respectievelijk met 3,8, 3,2 en 2,8%. Dit is een bijzonder grote handicap, dat zal de minister van Begroting mij blijven nazeggen. Over de loonkosten per eenheidsproduct zal ik het later wellicht kunnen hebben. De Lissabon-index met betrekking tot de concurrentiekracht blijkt toch ook een bijzonder waarschuwingslicht dat voortdurend op oranje staat, om niet over te springen op rood.

De toestand van de openbare financiën en de aangepaste schattingen voor de begroting 2004 werden voldoende uiteengezet door de heren Devlies en Bogaert. Ze werden op een welbepaalde manier ontvangen door de minister van Begroting, maar daarover hebben we het reeds gehad. Ik wil me namens onze fractie niet wentelen in negativisme, omdat alleen de minder gunstige indicatoren tegen het licht zouden gehouden worden.

Er zijn de cijfers, er zijn de instanties: ik denk dat we hier het debat niet uit de weg kunnen gaan. Het is beter de problemen onder ogen te zien dan de indruk te wekken dat alles goed gaat.

Ik ga het citaat van minister voor Werkgelegenheid Vandenbroucke hier niet in extenso herhalen. Hij heeft onder meer gezegd: "Wij zijn niet een beetje ziek, we lijden aan een ernstige chronische ziekte: onze arbeidsmarkt is een geïnfecteerd lichaam vol puisten". Dit is wat minister Vandenbroucke een tiental dagen geleden in een interview aan een krant heeft weggegeven.

Over de vele andere grote uitdagingen, behoudens die waarover we het hebben gehad, is in deze programmawet niets terug te vinden. Het gaat over een driehonderdtal artikelen, waarvan er ongeveer 75, of een vierde, gaan over reparatiegebeurtenissen. Echter, de verhoging van de werkzaamheidsgraad van de ouderen, het

personnes âgées et le statut des accueillantes d'enfants. Environ 75 des 300 articles sont des mesures réparatoires. Le Conseil d'Etat s'est exprimé en termes critiques.

Nos amendements seront traités dans le cadre de la discussion des articles. Nous approfondirons à ce moment là quelques aspects importants.

eindeloopbaandebat, de sociale dumping, de modernisering van het arbeidsrecht, de modernisering van de Sociale Zekerheid, het echte statuut van de onthaalouders en de opheffing van de fiscale discriminatie van bruggepensioneerden heb ik in deze programmawet niet gezien. De Raad van State heeft zich voor de derde of de vierde keer bijzonder kritisch uitgelaten over de werkwijze van de regering en herhaalt ook nog de waarschuwing.

Voorzitter, collega's, ik zou willen zeggen dat wij amendementen indienen op deze programmawet en dat die amendementen ter bespreking zullen komen in het vervolg van onze uiteenzettingen. Ik laat nu de tijd aan de andere collega's om hun betoog te houden, maar neem ook de vrijheid om morgen, wanneer wij de bespreking van de artikelen zullen aanvatten, nog dieper op een aantal belangrijke zaken in te gaan.

01.16 Jean-Pierre Malmendier (MR): Monsieur le président, mesdames, messieurs les ministres, chers collègues, la loi-programme contient de nombreuses dispositions. Je m'arrêterai sur celles d'entre elles qui me paraissent essentielles. Et je commencerai par les dispositions qui, une fois encore, garantissent de nouvelles réductions d'impôts.

Tout d'abord, je me dois d'évoquer l'encouragement donné par le gouvernement à la rénovation de l'habitat situé dans une zone d'action positive des grandes villes. Déjà, sous la législature précédente, le gouvernement s'était engagé à contribuer, notamment par le biais de mesures fiscales, à l'amélioration de l'habitat dans les zones urbaines défavorisées. Il s'agissait - mais dois-je le rappeler? - de rendre les quartiers en question plus attrayants et, en d'autres termes, d'en faire des endroits où il fait bon vivre et travailler.

La loi-programme que nous allons voter prévoit également une réduction d'impôt pour l'acquisition d'un véhicule qui émet au maximum 115 grammes de CO₂ par kilomètre. Cette initiative s'inscrit dans le cadre de la mise en œuvre du Protocole de Kyoto visant à réduire les gaz à effet de serre. Le gouvernement a notamment prévu d'inciter les divers secteurs à adopter des technologies plus efficaces en matière énergétique.

Voilà une initiative s'inscrivant dans le cadre d'une politique de fiscalité verte de ce gouvernement. Elle accorde en effet une réduction d'impôt pour l'acquisition de véhicules "propres" par des particuliers.

Sans entrer dans le détail des mesures, je rappellerai que la réduction d'impôt suivant le type de véhicules et leur degré d'émission de CO₂ pourra atteindre jusqu'à 15% des dépenses réellement faites, sans que le montant de cette réduction d'impôt ne puisse dépasser 3.280€. Ces nouvelles dispositions sont applicables aux voitures, voitures mixtes et minibus acquis à partir du 1er janvier 2005. Le ministre des Finances réalise une nouvelle fois un "plus" fiscal, une réduction d'impôt.

Enfin, je voudrais insister sur la modification apportée à l'article 35 du CIR 1992 qui entend supprimer un préjudice fiscal réel à charge des pensionnés mariés qui perçoivent une pension ménage. Cette modification est importante en ce qu'elle vise la situation très

01.16 Jean-Pierre Malmendier (MR): Enkele bepalingen van de programmawet, meer bepaald de bepalingen die een verdere belastingvermindering mogelijk maken, lijken me essentieel.

Ik verwijs eerst naar de aanmoediging van de renovatie van de woningen. Reeds in de vorige zittingsperiode heeft de regering ernaar gestreefd de kwaliteit van de woonomstandigheden in de stedelijke achtergestelde zones te verbeteren door bij de uitvoering van renovatiewerken een belastingvermindering toe te kennen. De regering stelt thans voor deze maatregel uit te breiden.

De regering wil daarnaast ook een belastingvermindering invoeren voor de aankoop van milieuvriendelijke wagens door particulieren. Dit past in het kader van de uitvoering van het Kyoto-protocol over de beperking van de uitstoot van broeikasgassen. De belastingvermindering kan tot 15% van de uitgaven bedragen en treedt in werking op 1 januari 2005.

Tot slot wordt door de wijziging van artikel 35 van het Wetboek van inkomstenbelasting de fiscale benadeling van gehuwde gepensioneerden die een gezinspensioen ontvangen afgeschaft. In het nieuwe artikel wordt een gezinspensioen beschouwd als

fréquente des pensionnés mariés dont un des conjoints n'a eu qu'une carrière professionnelle limitée.

Actuellement, il peut être plus avantageux d'opter pour le paiement d'une pension au taux ménage plutôt que pour le paiement de deux pensions d'isolé. Cela a pour conséquence, en matière d'impôt des personnes physiques, que la réduction d'impôt pour pensions n'est attribuée qu'une seule fois.

Afin de supprimer ce préjudice fiscal, l'article 35 du CIR 1992 est adapté de manière telle qu'une pension au taux ménage soit considérée comme un revenu de chaque conjoint en proportion des droits personnels dont dispose chacun d'eux dans la pension au taux ménage.

Une fois déterminée la quote-part de chaque conjoint dans la pension au taux ménage, cette quote-part personnelle subira les règles habituelles en matière d'impôt des personnes physiques, en vertu desquelles tant la quotité du revenu exemptée d'impôt que, le cas échéant, la réduction d'impôt pour les pensions seront appliquées.

Cette initiative gouvernementale suit intégralement la logique du décumul des revenus en vertu de laquelle chaque partenaire conjugal est imposé sur ses revenus propres. Pour le MR, c'est essentiel et c'est un acquis majeur.

La loi-programme consacre un volet important au statut des travailleurs indépendants. Monsieur le président, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, nous ne le répéterons jamais assez: en matière de statut social des travailleurs indépendants, le mot d'ordre et notre détermination c'est: "rattrapage".

L'accord de gouvernement du 14 juillet 2003 insiste sur la nécessité d'une protection sociale accrue des travailleurs indépendants. C'est effectivement essentiel. N'oublions jamais que 850.000 travailleurs indépendants représentent à eux seuls près de 60% de l'emploi dans notre pays. Il convient donc de mettre le travailleur indépendant, le chef d'entreprise, bref celui qui a créé son propre emploi et qui fournit de l'emploi à d'autres, dans une situation plus attractive grâce à une protection sociale améliorée. C'est pourquoi je ne peux que saluer aujourd'hui les avancées introduites en la matière.

Je voudrais revenir sur les deux mesures que j'estime fondamentales. Tout d'abord, la revalorisation de la pension minimum des travailleurs indépendants. Cette mesure était l'une des principales revendications des travailleurs indépendants et il était important de la traduire au plus vite dans des dispositions légales. Nombre d'indépendants vivent sous le seuil de pauvreté, notamment à l'heure de la retraite.

Grâce à cette mesure, à partir de septembre 2004 et jusqu'en décembre 2007, les isolés et les ménages vont toucher respectivement 27 et 33 euros de plus chaque année pour leur pension. L'augmentation sera ainsi de 108 euros pour les isolés et de 132 euros pour les ménages. Cette revalorisation s'ajoute aux augmentations normales résultant des indexations. Le rattrapage par rapport aux minima des pensions des salariés est assuré. En effet, en 2007, 60% de l'écart actuel auront été comblés. Il faudra aller plus loin.

een inkomen van elke echtgenoot in verhouding tot de persoonlijke rechten die elke echtgenoot heeft opgebouwd. Dit initiatief volgt de logica van de decumulatie van de inkomsten.

Het wetsontwerp wijdt tevens een belangrijk hoofdstuk aan het zelfstandigenstatuut. Het regeerakkoord benadrukt de nood aan een betere bescherming van deze bevolkingsgroep, die ongeveer 60% van de Belgische beroepsbevolking uitmaakt.

Hiertoe worden twee pistes voorgesteld. Eerst en vooral is er de herwaardering van het minimumpensioen voor zelfstandigen, van wie sommigen onder de armoedegrens leven eens zij hun beroepsloopbaan hebben beëindigd. Dankzij deze maatregel zullen de zelfstandigen van september 2004 tot december 2007 jaarlijks verscheidene tientallen euro meer ontvangen, waardoor een inhaalbeweging op het minimumpensioen voor loontrekkenden mogelijk wordt.

De tweede piste betreft de integratie van de "kleine risico's" in de verplichte verzekering. Op dit ogenblik zijn zelfstandigen enkel tegen grote risico's (ziekenhuisopname) verzekerd. Dankzij de integratie van de kleine risico's vanaf juli 2006 zullen de zelfstandigen dezelfde dekking als de loontrekkenden genieten. Vaak verwaarlozen zelfstandigen hun gezondheid omdat zij zich geen verlies van inkomsten kunnen veroorloven. Als de bijkomende dekking er komt, zullen zij zich sneller kunnen laten behandelen en aldus hogere gezondheidskosten achteraf kunnen voorkomen.

De zelfstandigen zullen tevens in aanmerking komen voor de "maximumfactuur" en de WIGW's zullen de preferentiële terugbetaling kunnen genieten. De bijdragen zullen fiscaal aftrekbaar

Je ne peux que me réjouir de cette disposition qui va contribuer à l'amélioration du niveau de vie des indépendants âgés. Je trouve en effet intolérable que des gens qui ont travaillé toute leur vie se retrouvent au moment de la retraite avec une pension de 629 euros pour un isolé et de 840 euros pour un ménage.

Le deuxième point que je souhaite aborder à présent concerne l'intégration des petits risques dans l'assurance obligatoire. Actuellement, les indépendants ne bénéficient que d'une couverture pour les gros risques (les soins hospitaliers) dans le cadre de l'assurance obligatoire.

Les cotisations sociales versées par les travailleurs indépendants pour l'assurance obligatoire en matière de soins de santé ne leur ouvrent donc aucun droit au remboursement des petits risques.

Si 80% des indépendants cotisent déjà volontairement pour les petits risques en soins de santé, on ne peut pour autant oublier les 20% restants, soit plus de 180.000 personnes qui sont constituées de jeunes indépendants en début de carrière et de pensionnés exclus du système.

L'intégration de la totalité des petits risques, dès juillet 2006, permettra aux indépendants de bénéficier de la même couverture en soins de santé que les salariés. C'est fondamental! Je peux vous assurer que la santé a un coût et non des moindres. Je suis persuadé que certains indépendants hésitent à se soigner et attendent que "cela passe" pour la bonne et simple raison qu'ils ne peuvent se permettre une telle dépense. Or, comment voulez-vous faire du bon travail en étant malade? Pour un indépendant, prendre un jour de repos signifie un jour de revenus en moins; ils ne peuvent pas tous se le permettre. L'intégration des petits risques constitue vraiment à mes yeux une avancée fondamentale dans l'amélioration du statut du travailleur indépendant car elle permettra aux indépendants de se soigner à temps, ce qui évitera des dépenses de soins de santé plus importantes, qui résultent le plus souvent de la prise en charge tardive de la maladie.

En outre, ils bénéficieront également, comme les salariés, de ce qu'on appelle "le maximum à facturer", c'est-à-dire le montant au-delà duquel une personne malade ou hospitalisée par exemple ne doit plus payer mais est totalement remboursée. De même, les VIPO bénéficieront du système de remboursement préférentiel. Enfin, les cotisations seront fiscalement déductibles.

En ce qui concerne les indemnités d'incapacité et d'invalidité par exemple, actuellement, ces allocations sont largement inférieures aux allocations touchées par les travailleurs salariés (de 20 à 96%). Je ne peux que me réjouir de les voir, en 2006, rattraper le minimum octroyé aux salariés: plus 128 euros pour un chef de famille et plus 160 euros pour un isolé.

Quant à la problématique des faux indépendants, je souhaite ne pas polémiquer sur le sujet, mais je tiens néanmoins à affirmer qu'il faut éviter au maximum d'entrer dans une logique de chasse aux sorcières pour préférer une approche sectorielle et respecter le choix émis par les parties.

worden.

Op dit ogenblik zijn de arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsuitkeringen voor zelfstandigen lager dan die voor loontrekkenden. In 2006 zullen zij echter met het minimum voor de loontrekkenden worden gelijkgeschakeld.

Wat de problematiek van de schijnzelfstandigen betreft, mag men niet in een heksenjacht vervallen maar moet men eerder sectorgewijs te werk gaan. Een ondoordachte toepassing van algemene criteria, die geen rekening houdt met de eigenheden van elke sector, kan alleen maar kwalijke gevolgen hebben.

Ik ben dus tevreden over de maatregelen die in dit ontwerp van programmawet naar voren worden gebracht. Ik vind echter dat wij het hier niet mogen bij laten, en dat het sociale statuut van de zelfstandigen nog verder dient te worden verbeterd, zodat het nog dichter bij dat van de loontrekkenden aanleunt, bijvoorbeeld op het stuk van de kinderbijslag of de faillissementsverzekering. Om de tewerkstelling te bevorderen, dienen tevens de werkgeversbijdragen te worden verlaagd.

Er moet ook verder worden nagedacht over de faillissementsregeling en het recht om te falen. Er moet informatie verspreid worden over de verzekering tegen het ondernemersrisico.

Inzake de kinderbijslag zijn alle kinderen gelijk; het tegendeel zou ondenkbaar zijn. De kinderbijslag moet dus verder gelijkgetrokken worden, zodat de bedragen voor de zelfstandigen gelijkgeschakeld worden met die voor de loontrekkenden.

Ook het afschaffen van het plafond voor bijverdienende gepensioneerden is een belangrijke maatregel. Reeds in

Il me semble, en effet, qu'une application mécanique de critères généraux sans distinction de spécificités de chaque secteur ne peut qu'être néfaste.

Cependant, même si je suis extrêmement satisfait des mesures contenues dans la loi-programme qui nous est soumise aujourd'hui, j'estime que nous ne devons pas nous arrêter en si bon chemin. Des améliorations doivent encore être apportées pour que le statut social des travailleurs indépendants se rapproche encore davantage du statut social des travailleurs salariés.

Des améliorations doivent encore avoir lieu, au niveau des allocations familiales, par exemple, ou de l'assurance faillite. Pour cette dernière, nous avons retenu parmi nos priorités la nécessité de mettre en œuvre une déduction majorée pour les investissements dans des mesures de protection contre les agressions sur les personnes et les biens et de prévention des accidents du travail. De même, il est indispensable de poursuivre la réduction des cotisations patronales pour rendre le travail plus attractif pour les employeurs et favoriser ainsi l'investissement intensif en emplois.

Je tiens également à rappeler la nécessité de poursuivre la réflexion sur le régime des faillites et sur le droit à l'échec, qui devrait être davantage reconnu à celui qui a pris le risque d'entreprendre. Bien qu'une telle assurance existe déjà, celle-ci demeure peu connue et je trouve cela dommage. À cet effet, une campagne d'information serait la bienvenue.

En ce qui concerne les allocations familiales, pour moi, la seule équation acceptable est: un enfant égale un enfant. Il est impensable qu'il puisse en être autrement. À ce sujet, il faut impérativement poursuivre l'alignement des allocations familiales des travailleurs indépendants sur celles des travailleurs salariés.

Le déplafonnement du travail autorisé des pensionnés est également une mesure importante que je voudrais aborder maintenant. En effet, l'accord de gouvernement du 14 juillet 2003 réaffirme la volonté du gouvernement de prendre des mesures afin d'assouplir ou d'abolir définitivement les plafonds appliqués pour le travail autorisé des pensionnés après l'âge légal de la pension. Le 14 octobre 2003, le Conseil des ministres a décidé de majorer à nouveau les limites du travail autorisé de 25%, à compter du 1er janvier 2004. Enfin, le Conseil des ministres du 21 mars 2004 a décidé de traiter le dossier du travail autorisé des pensionnés dans le cadre du débat de société sur la problématique de la fin de carrière. Le but est de parvenir à un règlement définitif de la question du travail autorisé. Le groupe MR a déposé une proposition de loi qui vise à supprimer les limites du travail autorisé des pensionnés. Compte tenu du principe d'égalité, il y a lieu d'appliquer cette libéralisation aux divers secteurs des pensions: salariés, indépendants et secteur public. En effet, si de nombreuses personnes souhaitent continuer après l'âge de la retraite car elles ont encore une expérience à faire valoir, elles sont en pleine forme et motivées, d'autres souhaitent poursuivre une activité afin de maintenir leur niveau de vie.

Comme déjà évoqué, la société peut trouver son avantage dans la préservation et la valorisation de l'expertise professionnelle de ses

het regeerakkoord had de regering verklaard dat die maximumgrens versoepeld of zelfs afgeschaft moest worden. Het plafond is al herhaaldelijk verhoogd, en vervolgens werd het dossier in het kader van de hele problematiek van het einde van de loopbaan behandeld. De MR-fractie heeft een wetsvoorstel ingediend dat ertoe strekt die beperkingen volledig te schrappen, in alle sectoren. Men zal dan desgewenst na de pensionering een activiteit kunnen blijven uitoefenen.

De maatschappij kan er baat bij hebben om de beroepservaring van die oudere werknemers nuttig aan te wenden. Bovendien kan op een belangrijk terugverdieneffect worden gerekend.

Het verheugt mij meer in het bijzonder dat de zelfstandigen nu al vijf jaar lang niet meer aan hun lot worden overgelaten. Men moet de inspanningen echter nog opdrijven en streven naar een gelijke behandeling.

Het in de programmawet aan de NMBS gewijd hoofdstuk zal die maatschappij in staat stellen de Europese concurrentie het hoofd te bieden. De ervaring met de loutere boekhoudkundige opsplitsing tussen de spoorwegoperator en de exploitant van het spoorweganet heeft ons geleerd dat de NMBS het in haar gestelde vertrouwen niet verdiende. Daarom werd beslist tevens tot een juridische opsplitsing over te gaan, conform de wens van de Europese autoriteiten. Op die manier zullen overheidskredieten kunnen worden toegekend zonder dat de concurrentie in het gedrang komt.

Er is nog een lange weg af te leggen indien we een mobiliteitsinstrument willen behouden dat onder het toezicht van de Belgische overheid blijft. De NMBS kan niet langer aanspraak maken op een hoofdrol in dat

travailleurs seniors. Par ailleurs, compte tenu de l'ensemble des cotisations sociales et de l'imposition fiscale y afférente, un important retour budgétaire peut être escompté.

L'ensemble de ces considérations peut être transposé dans le domaine des pensions de survie, où elles trouveraient à s'appliquer de manière similaire.

Pour conclure, je voudrais réitérer toute ma satisfaction de voir que les travailleurs indépendants ne sont plus les "laissés pour compte" des gouvernements, et cela depuis cinq ans. Face aux nouvelles dispositions qui vont être adoptées en vue d'améliorer le régime du statut social des travailleurs indépendants, je ne peux qu'exprimer ma grande joie; et j'espère que ce n'est qu'un début. J'ai parlé volontairement de "rattrapage" au début de mon intervention. Je le dis et je le répète, il faudra oser aller plus loin et tendre à l'égalité de traitement.

Je voudrais ajouter un mot sans transition sur le secteur des entreprises publiques, et la SNCB en particulier. En adoptant le chapitre de la loi-programme relatif aux nouvelles structures de la SNCB, nous donnons à l'entreprise publique des moyens qui lui permettront d'affronter la concurrence européenne.

La création d'une société chargée de l'infrastructure distincte de celle qui exploite le réseau correspond au modèle souhaité par les instances européennes, depuis le début des années nonante. Fruit du compromis politique, la directive 91/440 se limitait à n'imposer que la séparation comptable entre l'opérateur ferroviaire et l'exploitant du réseau.

En ne transposant cette directive que dans son option minimale - séparation comptable -, la Belgique a cru pouvoir faire confiance aux gestionnaires de l'entreprise publique. L'expérience a révélé que cette confiance n'était pas méritée: l'opacité des comptes de la SNCB, dans laquelle même la Cour des comptes ne parvenait pas à lever toutes les incertitudes, est la raison principale de l'abandon de la séparation comptable et son remplacement par une séparation juridique du gestionnaire de l'infrastructure et de l'exploitant du réseau.

La Belgique pouvait-elle rester à la traîne par rapport à un grand pays voisin et concurrent, la France? C'est, en effet, dès 1997 que la France a créé le Réseau ferré de France, entité juridique distincte de la SNCF. A l'époque, les objectifs principaux étaient l'assainissement financier, la maîtrise des charges d'infrastructure et le recentrage de la SNCF sur son métier de transporteur. Il faut reconnaître que cette restructuration a pu faire l'effet d'une révolution auprès de certains, puisque la SNCF devait s'acquitter auprès du Réseau ferré de France d'une redevance pour l'utilisation d'un réseau ferroviaire qui, la veille, lui appartenait encore. Plutôt qu'une révolution, il est préférable d'évoquer une évolution.

Evolution d'autant plus naturelle que l'environnement réglementaire européen, à l'affût de la moindre aide d'Etat, tend à privilégier la création, en matière d'infrastructure, d'organes spécifiques qui pourront continuer à bénéficier de subsides publics sans compromettre la concurrence. Car il faut être réaliste: la création, l'entretien et le développement d'un réseau ferré ne peuvent être

marktsegment. Ze moet zich toespitsen op het verzekeren van een optimaal veiligheidsniveau.

De bepalingen betreffende het strategisch comité getuigen van protectionisme ten aanzien van de werknemersvertegenwoordiging. Het NMBS-personeel heeft recht op vertegenwoordigers die langs democratische weg worden verkozen.

We zullen het ontwerp van programmawet enthousiast goedkeuren. De kiescampagne heeft de regeringsploeg niet belet een puik resultaat neer te zetten.

rentables, sauf à remettre en cause l'accessibilité des opérateurs à ce réseau. Les deniers publics seront donc indispensables à l'avenir du rail, que ce soit par la reprise de la dette dite "historique" des entreprises ferroviaires ou par des dotations pour la mission de service public liée à l'infrastructure.

Nous sommes arrivés aujourd'hui au terme d'un long périple qui a vu se succéder, au cours de nombreux mois, des actions entre les partenaires sociaux avalisés par le gouvernement qui nous soumet maintenant le texte qui servira de base légale au développement futur du groupe SNCB. Rappelons que la loi-programme de décembre dernier contenait déjà le fondement juridique de la société Infrabel dont l'activité principale consistera en la gestion de l'infrastructure ferroviaire. Sans la volonté d'entreprendre, cette structure ne serait qu'une coquille vide. L'essentiel reste à faire si on veut garantir aux générations futures un outil de mobilité qui reste encore sous le contrôle des autorités belges. Certes, le réseau est amené à voir se croiser des concurrents européens, mais il ne fait pas de doute que la SNCB n'est plus en mesure de prétendre jouer un rôle majeur dans ce marché. Il lui appartient, dès lors, de miser sur ses atouts, à savoir le maintien d'un niveau de sécurité optimal sur l'ensemble du réseau.

En marge de ce progrès, au sein des structures de l'entreprise publique, nous constatons que l'article 39 relatif au comité stratégique, qui prévoit un système transitoire, se réfère au prochain comptage en 2008. Il s'agit là manifestement d'une vision très protectionniste de la représentation des travailleurs, surtout lorsqu'on la compare à notre proposition de loi qui vise à instaurer des élections sociales dans les entreprises publiques. Nous considérons, en effet, que le personnel de la SNCB, l'un des principaux employeurs du pays, mérite de voir ses intérêts défendus par des représentants désignés démocratiquement.

En signant cette proposition, nous avons peut-être eu le tort d'avoir raison trop tôt; l'avenir nous le dira. Si nous l'avons fait, c'est parce que nous sommes convaincus que la réforme de la SNCB doit également passer par une plus grande démocratie interne.

Monsieur le président, mesdames les ministres, chers collègues, la loi-programme de ce mois de juin transpose de nombreuses décisions prises à l'occasion des super Conseils des ministres que le premier ministre a organisés avec son équipe. Des mesures importantes ont été prises notamment en ce qui concerne la revalorisation du statut social des indépendants. C'est un motif de satisfaction pour le groupe MR. Nous voterons donc avec enthousiasme, vous l'aurez compris, chers collègues. Je souligne également le fait que la campagne électorale régionale n'empêche nullement l'équipe du premier ministre et sa majorité de travailler et d'engranger des réformes et des résultats importants.

01.17 Eric Massin (PS): Monsieur le président, mesdames les ministres, mes chers collègues, je voudrais concentrer mon intervention sur la discussion de deux volets de la loi-programme, à savoir les affaires sociales et les entreprises publiques. J'attendais la présence de M. le ministre des Finances pour intervenir plus spécifiquement sur les aspects fiscaux et budgétaires et un problème particulier qui avait été discuté au sein de la commission des Finances; je verrai plus tard si j'aurai l'occasion de le faire ou pas.

01.17 Eric Massin (PS): Op de ministerraden van Gembloers en Oostende werd een ambitieus plan aangenomen ter verbetering van het sociaal statuut van de zelfstandigen en werden de krachtlijnen vastgelegd om het algemene socialezekerheidsstelsel

Dans le cadre du volet "Affaires sociales" de cette loi-programme, je me limiterai à quelques points qui paraissent, pour le groupe PS, tout à fait essentiels.

Les Conseils des ministres qui se sont tenus au cours de ces derniers mois à Gembloux et à Ostende ont permis respectivement d'adopter un plan ambitieux d'amélioration du statut social des indépendants et de programmer à moyen terme un renforcement substantiel du régime général de la sécurité sociale.

Le projet de loi que le gouvernement nous demande d'approuver concrétise d'ores et déjà certaines décisions de ces deux conseils extraordinaires. Le groupe PS s'en félicite mais au-delà des montants exceptionnels de financement alternatif qui seront accordés d'ici 2007 à la sécurité sociale, je voudrais rappeler que la piste d'une cotisation sociale généralisée reste, pour les socialistes francophones, une priorité pour assurer un financement structurel de notre protection sociale.

De plus, la question qui se posera à court terme n'est pas de savoir comment rééquilibrer un financement alternatif qui n'est pas actuellement défavorable aux indépendants mais bien comment la solidarité doit être organisée entre les travailleurs indépendants eux-mêmes. On oublie trop souvent que la sécurité sociale n'est pas réductible à la seule logique de protection contre les aléas de l'existence; il s'agit d'abord d'institutionnaliser une réelle solidarité dont toute société moderne a besoin. Il est donc clair que si nous voulons mettre en place, pour les indépendants, un système de sécurité sociale comparable à celui des salariés, les indépendants qui profitent aujourd'hui du plafonnement des cotisations doivent contribuer, autant que les autres, à la protection sociale de tous. Pour nous, il s'agit d'une exigence préalable à toute discussion sur le renforcement de la solidarité générale au profit de ce statut social.

Dans l'assurance soins de santé, la disposition relative au maximum à facturer visant à rendre impossible qu'une même quote-part personnelle soit prise en charge par l'assurance et par d'autres réglementations publiques ne règle pas le problème du double paiement lorsque l'assuré a souscrit une assurance complémentaire auprès d'un organisme privé. La solution qui sera retenue, et je rappelle que le gouvernement s'y est engagé, ne pourra évidemment pas porter préjudice aux assurés sociaux qui n'ont pas les moyens de souscrire une assurance complémentaire. En effet, il serait aberrant d'en arriver à dire que le maximum à facturer est résiduaire par rapport aux interventions des assurances complémentaires privées.

Les deux points sur lesquels le groupe PS a particulièrement porté son attention sont la réforme du congé de maternité et du congé d'adoption, deux sujets pour lesquels le groupe PS a déposé des propositions de loi, partiellement concrétisées dans cette loi-programme.

La prolongation du congé postnatal à concurrence de l'hospitalisation du nouveau-né est conforme à notre vision des choses et répond à un double souci, celui du respect de la spécificité du congé de maternité et celui de justice sociale. Un regret, toutefois, aucune solution n'a été retenue concernant le problème des accouchements tardifs.

anzienlijk te versterken. Met dit ontwerp krijgen bepaalde beslissingen in dat verband nu hun beslag. De PS-fractie verheugt zich daarover, maar vindt nog altijd dat een algemene sociale bijdrage een prioriteit blijft.

De vraag die op korte termijn zal rijzen is hoe de solidariteit tussen de zelfstandigen onderling moet worden georganiseerd. Als we een op de leest van de loontrekkenden geschoeid stelsel willen, zullen de zelfstandigen, die nu geplafonneerde bijdragen betalen, evenveel als de anderen moeten bijdragen tot de sociale bescherming van iedereen.

Wat we wel jammer vinden, is dat er geen oplossing gevonden werd voor de bevallingen over tijd. De mogelijkheid om het postnatale zwangerschapsverlof met een week te verlengen voor de werkneemsters die hun prenataal verlof hebben "opgebruikt" om medische redenen, zou dat probleem kunnen oplossen.

Wat de arbeidsongevallen en de beroepsziekten betreft, zijn we de regering dankbaar dat ze terugkwam op haar beslissing om de renten voor arbeidsongevallen die leiden tot een arbeidsongeschiktheid van 16 tot 19%, los te koppelen van de index. Een belangrijk punt is ook dat de loongrens loonplafond wordt opgetrokken tot het niveau dat geldt in de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Deze programmawet omvat alweer een aantal fundamentele maatregelen voor de NMBS, want ze verfijnt de bedrijfsstructuur van die maatschappij en zorgt voor meer samenhang. Vandaag is de NMBS klaar voor de grote uitdagingen die in het verschiet liggen. Bovendien krijgt de Staat de mogelijkheid de historische schuld van de NMBS over te nemen en worden de veiligheid en de dienstverlening verzekerd. Het

Enfin, nous demandons au gouvernement de concrétiser rapidement une autre mesure, également décidée au Conseil des ministres d'Ostende, à savoir l'octroi d'une semaine supplémentaire de congé postnatal pour les travailleuses qui ont "consommé" leur congé prénatal à cause d'un problème de santé.

Je terminerai par le chapitre consacré aux accidents du travail et aux maladies professionnelles.

1. Nous tenons à nous montrer satisfaits de la décision du gouvernement qui a revu sa position budgétaire par rapport à la désindexation des rentes d'accidents de travail pour les incapacités de 16 à 19%. Comme nous l'avions affirmé lors de l'examen du budget 2004, une incapacité de 16 à 19% n'est pas une petite incapacité.

2. Le texte qui nous est soumis concrétise un autre acquis d'Ostende d'une importance capitale à nos yeux puisque les plafonds de salaire seront portés au niveau du plafond applicable en régime AMI.

3. Concernant la partie "entreprises publiques", la loi-programme est une fois de plus fondamentale pour la SNCB, pour l'Etat et pour tous les utilisateurs du rail. Une fois de plus, car elle affine et donne une nouvelle cohérence à la structure de l'entreprise. Si certains dénoncent une ingénierie managériale, pour ma part, je voudrais plutôt relever la cohérence de ce modèle et les acquis qu'il permet d'avancer. La SNCB a aujourd'hui les éléments en main lui permettant de faire face aux importants défis qui l'attendent et qui sont liés à la libéralisation des chemins de fer en Europe. La nouvelle structure permet en effet de transposer les directives européennes de manière cohérente, tant sur le plan industriel que sur le plan social. Elle permet également que l'Etat reprenne en 2005, conformément à ses engagements, la dette historique de la SNCB d'un montant de 7,4 milliards d'euros.

La nouvelle structure de la SNCB permettra, comme l'exige l'Europe, une séparation claire entre les activités du gestionnaire de l'infrastructure et celles de l'exploitant ferroviaire. Elle offre toutes les garanties en matière de sécurité et de service à la clientèle.

Je voudrais saluer deux points précis: d'abord l'unicité du dialogue social, ensuite la composition et le rôle du comité stratégique. L'actuel statut du personnel sera donc intégralement appliqué au sein de la nouvelle structure. L'ensemble du personnel sera géré directement par la société-mère, le holding SNCB, et mis à disposition soit du gestionnaire de l'infrastructure, soit de l'entreprise ferroviaire.

Au nom du groupe PS, je me félicite que toutes les questions liées au personnel seront traitées au sein d'une seule commission paritaire.

Ensuite, la composition du comité stratégique sera revue et son rôle redéfini. Il me semble qu'au regard de l'ambiance sociale détestable d'il y a six mois, nous vivons un véritable apaisement: respect du personnel, respect de son statut et concertation sociale sont à nouveau au centre de la SNCB. Les organisations syndicales s'en sont d'ailleurs félicitées. Enfin, pour terminer sur la SNCB, alors que l'actualité européenne pèse sur l'avenir des services publics, je

bestaande personeelsstatuut blijft onverminderd van toepassing in de nieuwe structuur. De PS verheugt zich erover dat alle personeelsaangelegenheden binnen één paritair comité zullen worden behandeld. Daarnaast zullen ook de samenstelling en de rol van het strategisch comité worden herzien.

De uitbreiding van de taken van openbare dienstverlening van de NMBS tot de hogesnelheidsverbindingen is van essentieel belang voor de economische ontwikkeling van sommige gebieden in ons land.

De personeelsleden van de autonome overheidsbedrijven die in andere openbare diensten wordt ingezet, zullen, als zij dat wensen, na die periode tijdens welke zij in een andere dienst aan de slag zijn, daar definitief in dienst kunnen treden. De PS-fractie verheugt zich daarover. Wat De Post betreft, loopt de regering vooruit op de omzetting van een Europese richtlijn betreffende de overheidsopdrachten, waardoor De Post een proactief beleid zal kunnen voeren.

Ten slotte maakt de regering ook sneller werk van de al lang aangekondigde privatisering van BIAC. Ik begrijp niet zo goed waarom daarmee zo'n haast wordt gemaakt. Men heeft ons uitgelegd dat die privatisering tot een efficiënter beheer zal leiden in een markt waar de concurrentie op het scherp van de snee wordt gevoerd. Wij moeten echter dringend een debat wijden aan het bestek dat aan BIAC zal worden opgelegd en aan de controle die op dat stuk moet worden uitgeoefend. De luchthaven van Brussel-Nationaal moet ons belangrijkste visitekaartje blijven. Die bekommernis moet centraal staan, zelfs voor een particuliere operator.

Tot slot wil ik nog enkele vragen stellen. Zal de voor 2005 geplande

voudrais saluer le fait que nous étendions à la grande vitesse les missions de service public de la SNCB. C'est fondamental pour le développement économique de certaines de nos régions.

Parmi les autres points de la loi-programme, j'aimerais en relever trois. D'abord, le groupe PS apprécie l'opportunité dégagée pour les travailleurs des entreprises publiques autonomes affectés à d'autres services publics de pouvoir être engagés au-delà de la période d'affectation s'ils le désirent. Ensuite, en ce qui concerne La Poste, il faut remarquer – une fois n'est pas coutume – que le gouvernement anticipe, en termes de marché public, la transposition d'une directive européenne. Cela permettra à La Poste d'être proactive. Enfin, pour conclure ce volet, je voudrais en venir à la privatisation de BIAC.

Annoncée depuis longtemps, elle voit le gouvernement lui donner aujourd'hui un coup d'accélérateur. J'ai un peu de peine à comprendre cette urgence. On nous a déjà longuement expliqué les raisons qui plaident en faveur de la privatisation du gestionnaire de l'aéroport: elles ont trait pour l'essentiel à des questions d'efficacité de gestion dans un environnement hyper-concurrentiel. Néanmoins, plutôt que de débattre de celui-ci, nous ne pouvons en aucun cas faire l'économie d'une discussion sur le cahier des charges qui sera imposé au gestionnaire de l'aéroport et sur le contrôle de celui-ci. Cet aéroport doit rester l'aéroport de Bruxelles-National, ce qui veut dire qu'il est le lieu d'accueil de la capitale de la Belgique, qu'il doit être accessible et convivial, qu'il est la première vitrine de notre pays. Cette préoccupation doit être centrale, même pour un opérateur privé.

Pour en conclure avec les opérateurs publics, puisque je n'ai pas de question sur les affaires sociales, je souhaiterais recevoir des réponses précises du ministre des Entreprises publiques à quelques questions particulières. La reprise de la SNCB prévue pour 2005 est-elle aujourd'hui sur les rails? Est-elle organisée selon un échéancier précis? L'État se porte garant pour un emprunt que La Poste a sollicité auprès de la BEI. Pourquoi cette garantie est-elle limitée alors que la SNCB, par exemple, jouit quant à elle de garanties illimitées? Est-ce un signe de confiance limitée sinon de défiance adressé à l'entreprise "La Poste"? Quel est le calendrier retenu par le gouvernement pour l'extension des missions de service public de la SNCB?

En ce qui concerne la mobilité du personnel, si l'agent d'une entreprise publique autonome nouvellement affecté à un autre service public garde son statut définitif de son entreprise publique autonome d'origine, quelles seront les relations de cet agent avec sa nouvelle hiérarchie, notamment en termes de signalement, de statut disciplinaire ou d'avancement dans la nouvelle carrière?

Enfin, dernière question importante à mes yeux, quelles sont les mesures envisagées pour permettre à la BIAC de conserver son rôle d'opérateur de l'aéroport national?

De **voorzitter**: Collega Van Parys krijgt nog het woord en ik denk dat ik dan het hoofdstuk Justitie kan afsluiten, als u akkoord gaat.

01.18 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal het zeer kort houden en mij beperken tot twee punten, gelet op het gevorderde uur.

overname van de schuld volgens een precies tijdschema verlopen?

De Staat staat borg voor een lening die De Post bij de Europese Investeringsbank heeft aangevraagd. Waarom is die waarborg beperkt, terwijl de NMBS onbeperkte waarborgen geniet?

Welk tijdpad heeft de regering vooropgesteld voor de uitbreiding van de taken van openbare dienstverlening van de NMBS?

Als een ambtenaar van een autonoom overheidsbedrijf die in een andere openbare dienst wordt ingezet zijn statuut behoudt, hoe zal hij zich dan tot zijn nieuwe hiërarchie verhouden?

Welke maatregelen worden ten slotte overwogen om BIAC in staat te stellen haar rol als operator van de nationale luchthaven te behouden?

01.18 Tony Van Parys (CD&V): Le "Juristenkrant" d'aujourd'hui fustige les articles 89 et 90 de la

Het eerste punt is het volgende. Vandaag werd in de Juristenkrant brandhout gemaakt van de artikelen 89 en 90 van de programmawet. U herinnert zich ongetwijfeld de discussie. In de programmawet van 31 december 2003 had de regering de mogelijkheid geschrapt om huiszoekingen te doen bij nacht op plaatsen waar drugs worden vervaardigd of gebruikt. Wij hebben dat toen rechtgezet bij middel van een wetsvoorstel waardoor wij die mogelijkheid tot huiszoeking weer hebben ingevoerd – wat natuurlijk evident was – voor deze vorm van ergerlijke criminaliteit. Wij hebben dat wetsvoorstel in de plenaire vergadering van 19 februari 2004 goedgekeurd zodat op basis van die wet, die hier unaniem werd goedgekeurd, huiszoekingen bij nacht op plaatsen waar drugs worden vervaardigd of gebruikt opnieuw mogelijk werden vanaf 23 mei 2004.

In de programmawet die nu voorligt, gebeuren er opnieuw aanpassingen inzake die mogelijkheid huiszoekingen te doen. Nu worden in de Juristenkrant fundamentele opmerkingen gemaakt betreffende de betrokken artikels van de programmawet. De kritiek is van tweeërlei aard. Ten eerste, zegt de Juristenkrant dat men de mogelijkheid tot huiszoeking ten onrechte aanzienlijk beperkt ten opzichte van het wetsvoorstel dat wij hadden ingediend en dat unaniem werd goedgekeurd in deze Kamer. Zo zijn huiszoekingen niet meer mogelijk wanneer er een vermoeden is dat op een aantal plaatsen drugs worden verkocht. Dat is een belangrijke lacune in het betrokken artikel van de programmawet.

Bovendien, zegt de Juristenkrant, is huiszoeking alleen mogelijk als er belangrijke aanwijzingen zijn van een misdrijf, terwijl in het wetsvoorstel dat door de Kamer werd goedgekeurd men de rechtspraak had toegepast die ondertussen van algemene draagwijdte is. In die rechtspraak werd beslist dat die huiszoekingen mogelijk worden wanneer er een redelijk vermoeden is dat er inbreuken zijn gepleegd op de betrokken wetgeving.

In die omstandigheden concludeert de auteur van het artikel in de Juristenkrant, onderzoeksrechter Van Cauwenberghe van Antwerpen, dat het principe van de rechtsspraak zoals die ondertussen was gecreëerd, spijtig genoeg verlaten wordt. In die omstandigheden wordt betreurd dat over het artikel 6 bis, dat in het wetsvoorstel was voorzien, dat zeer duidelijk was – zo stelt de auteur in de Juristenkrant – opnieuw onduidelijkheid wordt gecreëerd. Ik citeer het artikel: “Indien men nu opnieuw teruggrijpt naar de tekst van het oorspronkelijke artikel 7, §3,” – dat is wat in de programmawet is terug te vinden – “gaat men de mogelijkheden opnieuw beperken, los van het feit dat dit opnieuw voor de nodige verwarring zal zorgen op het terrein”.

Die kritiek is dus tweeërlei. Ten eerste, men zegt dat men de mogelijkheden tot huiszoeking zal beperken. Ten tweede, men zal de verwarring op het terrein totaal maken. Want inderdaad, stel u voor: tot 23 mei kon geen huiszoeking meer. Vanaf 23 mei kon dat wel. Vanaf de publicatie van de programmawet, in de mate dat de Kamer die artikelen van de programmawet zou goedkeuren, is er weer huiszoeking mogelijk, maar in bepaalde mate. Op welke wijze moeten magistraten en politiemensen met die wetgeving omgaan?

Ik wil even het einde van het artikel uit de Juristenkrant citeren, waar

loi-programme. Dans la loi-programme de décembre 2003, la possibilité de procéder à des perquisitions de nuit dans les repères de toxicomanes et de trafiquants a été supprimée. Nous avons ensuite rectifié la situation en approuvant le 19 février 2004 une proposition de loi réinstaurant cette possibilité. La loi-programme actuelle limite de nouveau les possibilités de perquisitions, qui ne pourraient plus être effectuées qu'en présence d'indications sérieuses de délit. La loi-programme déroge ainsi à la jurisprudence qui juge l'existence d'une présomption raisonnable suffisante. L'auteur de l'article paru dans le “Juristenkrant”, le juge d'instruction Van Cauwenberghe d'Anvers, déplore que le principe de la jurisprudence, fixé à l'article 6bis de la proposition de loi, soit de nouveau abandonné. Une confusion totale risque d'en résulter sur le terrain. J'espère que cette Chambre s'épargnera la honte d'approuver ces deux articles. A bon entendeur, salut.

Le groupe CD&V a déposé un amendement visant à étendre le cadre du personnel des Cours d'appel de Gand et de Liège. Des études ont en effet mis en évidence qu'il était urgent de procéder à cette extension. Nous avons également déposé un amendement analogue pour Anvers et Termonde. Dans l'intervalle, la ministre a conclu un protocole d'accord pour Anvers et un protocole analogue est en préparation pour Termonde. Je ne vois dès lors pas pourquoi on hésiterait encore à adopter cet amendement. Je reviendrai sur cette question demain.

men de Kamer zeer uitdrukkelijk waarschuwt als volgt: “Wetten maken is één zaak, ze handhaven en toepassen is een andere. Politiediensten, advocaten en magistraten die voor dat laatste moeten instaan, zijn zeker niet gebaat met wetskronkels die alleen maar bijkomende onduidelijkheden creëren. Misschien kan de wetgever hier eens over nadenken. Maar ook weer niet te lang,” – zo zegt de auteur – “want de nieuwe programmawet staat morgen op de agenda van de plenaire vergadering van de Kamer”. Ondertussen wist de auteur niet dat die artikelen vandaag al in de programmawet terug te vinden zouden zijn en hier zouden worden besproken.

Ik wil de Kamer de schande van de goedkeuring van die beide artikelen besparen. Ik vraag u rekening te houden met de fundamentele bezwaren die naar mijn aanvoelen terecht door de mensen van het terrein worden geopperd, waardoor wij ten aanzien van de drugsproblematiek en meer in het bijzonder ten aanzien van de plaatsen waar drugs verkocht worden, opnieuw de mogelijkheden tot huiszoeking in privé-lokalen of in niet-toegankelijke lokalen beperken en waarbij wij de verwarring op het terrein organiseren. Ik nodig de collega's die belangstelling hebben voor die materie uit om de Juristenkrant te lezen en op basis daarvan morgen hun stemgedrag te bepalen ten aanzien van de artikelen 89 en 90 van de programmawet. U bent alleszins gewaarschuwd als u desgevallend toch die artikelen zou goedkeuren.

Dat is het eerste punt dat ik even wou aanhalen, voorzitter. Ik hoop dat ik ook uw persoonlijke belangstelling daarvoor kan wekken zodanig dat wij geen wetgeving zouden goedkeuren die effectief door de mensen van het terrein op een dergelijke wijze wordt beoordeeld en veroordeeld.

Op het tweede element zal ik, met uw goedkeuren, mijnheer de voorzitter, morgen terugkomen wanneer de amendementen besproken worden. De CD&V-fractie heeft een aantal amendementen ingediend. Ik zal ze even kort aanhalen. Wij hebben amendementen ingediend om de kaderuitbreiding voor Gent en Luik mogelijk te maken omdat het uit de verschillende studies die werden uitgevoerd zeer duidelijk blijkt – ik verwijs nogmaals naar de brief van de eerste voorzitter en naar de alarmklok die hij luidde – dat het absoluut noodzakelijk en dringend is dat Gent en Luik over de nodige kaders beschikken en dat een kaderuitbreiding wordt doorgevoerd. Het is in die zin dat we amendementen hebben ingediend, om de Kamer voor haar verantwoordelijkheid te plaatsen en haar uit te nodigen om in te gaan op deze dringende behoefte. We hebben die amendement ook ingediend voor Antwerpen en Dendermonde. Ondertussen zijn voor Antwerpen en Dendermonde samenwerkingsprotocollen tot stand gekomen. Op basis daarvan kan ik mij moeilijk voorstellen dat men, gelet op deze samenwerkingsprotocollen, nog steeds scrupules zou hebben om deze amendementen goed te keuren. Ik denk dat dit dringend noodzakelijk is, dat er geen uitstel nodig is, omwille van het feit onder meer dat andere behoeften reeds eerder zijn ingevuld, zoals u weet de behoeften in Mons en in Charleroi. Voorzitter, omwille van het gevorderde uur zal ik mij veroorloven om daar morgen op terug te komen naar aanleiding van de bespreking van de amendementen.

01.19 Claude Marinower (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Parys, ik heb gehoord welk amendement u indient. Het komt erop neer dat u nu hetzelfde amendement indient als het amendement dat

01.19 Claude Marinower (VLD): L'amendement que M. Van Parys présente à nouveau ici est le

in de commissie reeds werd ingediend door uw collega Verherstraeten. Wat mij daarbij bezighoudt en ook een beetje stoort, is de berichtgeving die vanuit uw partij naar de media wordt gestuurd.

Toevalligerwijze werd de bewuste commissie niet bijgewoond door de pers. Groot was dan ook mijn verbazing. Wat is in de commissie immers gebeurd? De heer Verherstraeten heeft hetzelfde amendement voorgesteld. De minister heeft geantwoord dat het Antwerpen-protocol werd getekend op 15 maart 2004 en dat het Dendermonde-protocol in de maak was. In de loop van de volgende tien tot veertien dagen zou het worden getekend. Het was de bedoeling van de minister – dat werd ook als dusdanig uitdrukkelijk geacteerd in het commissieverslag – dat het per 11 juni 2003, alleszins nog voor of net na de verkiezingen, zou worden voorgelegd aan de Ministerraad. De minister zou dan de urgentie vragen om het in het Parlement te bespreken.

Wie schetst mijn verbazing, toen ik de dag nadien in een krant waarvan de overtuiging niet zo ver van de overtuiging van uw partij ligt plotseling alleen maar het eerste deel van het antwoord van de minister kon lezen? Het lijkt mij dan ook duidelijk dat het communiqué vanuit uw partijzetel of vanuit uw partij werd doorgespeeld. Zo luidt het onder meer dat eens te meer de meerderheid het amendement had weggestemd. Er werd daarbij zelfs geen melding gemaakt van de tweede paragraaf van het antwoord dat uw collega Verherstraeten had gekregen in de commissie.

Ik hoor nu dat u zich vandaag deemoedig of ootmoedig komt afvragen waarom u, gelet op het feit dat er een protocol is in Antwerpen en er ook in Dendermonde heel recent een protocol werd afgesloten en dat de zaak zich op dat ogenblik perfect in de voorgestelde timing situeert, nogmaals, voor de zoveelste keer, hetzelfde amendement moet indienen. Ik heb het nu wel specifiek over Antwerpen en Dendermonde. Als ik mij niet vergis – maar ik meen dat het ook zo in het verslag is opgenomen –, had de minister ook gezegd wat zij van bij het begin had gezegd, met name dat er in schijven zou worden geageerd. Dus zouden eerst Antwerpen en Dendermonde aan de beurt komen en pas daarna de andere. Dat is u ook voldoende bekend.

01.20 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Marinower, wat mij in dit dossier bekommert en stoort, is de ongelijke behandeling. Mag ik nog even kort de geschiedenis van het dossier herhalen?

Voor Mons en Charleroi was er geen samenwerkingsakkoord of -protocol nodig. De regering heeft zomaar, zonder meer, een wetsontwerp ingediend en bij hoogdringendheid goedgekeurd. Toen we dan samen vaststelden dat er ook in andere ressorten fundamentele behoeften bestonden, hebben wij onze verantwoordelijkheid opgenomen. In eerste instantie hebben wij dat gedaan voor de situatie in Gent en Luik na de erg kritische brief van de eerste voorzitter van Gent en na de behoeftestudie voor Luik. Het getuigt van goed parlementair werk om op die behoeften in te spelen en ervoor te zorgen dat er in september 2004 geen probleem is en er dus geen kamers moeten worden gesloten. Als we dat vóór september willen doen, dan moeten we de wetgevende initiatieven nu nemen. Ik nodig u uit ze mee te ondersteunen.

même que celui que M. Verherstraeten avait présenté en commission. Ce qui me heurte en l'espèce, c'est la manière dont le CD&V s'est exprimé sur ce dossier. En effet, lorsque M. Verherstraeten a présenté cet amendement en commission, la ministre a répondu qu'un protocole avait déjà été signé pour Anvers et qu'un protocole similaire était en préparation pour Termonde. Elle se proposait de soumettre le dossier au conseil des ministres à la veille ou au lendemain des élections. Le gouvernement devait ensuite demander l'urgence pour faire voter le texte par le Parlement le plus rapidement possible. Or, un journal proche du parti de M. Van Parys s'est borné à annoncer que la majorité avait "une fois de plus rejeté" l'amendement.

Pourquoi représenter ces amendements si un accord de protocole avec les cours d'Anvers et de Termonde était intervenu dans l'intervalle?

01.20 Tony Van Parys (CD&V): Ma préoccupation première est l'inégalité de traitement dont font l'objet les cours d'appel.

Nous avons assumé notre responsabilité pour les cours d'appel de Gand et de Liège. Répondre aux besoins des gens sur le terrain, voilà la bonne manière de travailler au Parlement. Si nous voulons atteindre cet objectif avant le mois de septembre, nous devons prendre une initiative dès maintenant. Pourquoi les amendements concernant Anvers et Termonde ne sont-ils pas

Tezelfdertijd hebben wij van de gelegenheid gebruikgemaakt om ook het amendement voor Antwerpen en Dendermonde opnieuw in te dienen. Wat zou u nu weerhouden om deze amendementen goed te keuren, wetende dat er zowel voor Dendermonde als voor Antwerpen een samenwerkingsprotocol bestaat?

Wanneer u daarover persmededelingen wilt versturen naar om het even welke krant, dan bent u daarin vrij. Het laat mij trouwens koud wat de pers daarover schrijft. Het enige wat ik u vraag is om deze amendementen nu goed te keuren. U moet immers weten dat indien dit ontwerp wet moet worden en de bepalingen voor het einde van het jaar moeten worden uitgevoerd, zulks zeer moeilijk zal zijn als er nog een wetsontwerp moet worden goedgekeurd in de Ministerraad. Dat is tot op heden nochtans nog altijd niet gebeurd. Daarna moet het worden voorgelegd aan de Raad van State en zal er uitvoering moeten worden gegeven aan de wet. Ik nodig u bijgevolg uit om de zaak ten gronde aan te pakken en de amendementen goed te keuren op basis van de samenwerkingsprotocollen die werden afgesloten zodat het Parlement de nodige druk kan uitoefenen opdat de magistratuur in staat is de gerechtelijke achterstand aan te pakken en de noden te lenigen die zich stellen ten aanzien van burgers die op korte termijn een uitspraak vragen inzake de geschillen die aan de rechtbanken en hoven worden voorgelegd.

Ik nodig u trouwens ook heel nadrukkelijk uit om op basis van de bedenkingen van de mensen op het terrein in de Juristenkrant, het betreffende artikel in verband met de wijziging van de drugwet niet goed te keuren opdat hierover geen totale verwarring zou ontstaan. Ik ben ervan overtuigd dat u met uw kennis van dit dossier en van de materie voor deze argumentatie minstens vatbaar zult zijn.

01.21 Claude Marinower (VLD): Of u het nu gelooft of niet, mijnheer Van Parys, de heer Borginon en ik zijn volop in de Juristenkrant gedoken vanaf het moment dat u uw uiteenzetting bent begonnen. U ziet wat een invloed u hebt.

01.22 Tony Van Parys (CD&V): Ik geloof u volkomen. Ik ben hoopvol dat u na kennisneming van de argumentatie in de Juristenkrant – die u misschien niet zult aannemen van de oppositie – samen met mij niet zult ingaan op de artikelen daaromtrent in de programmawet.

01.23 Alfons Borginon (VLD): Mijnheer Van Parys, omdat u een belangrijke materie aanraakt, kijk ik een aantal teksten in de Juristenkrant in, alsmede het verslag van onze werkzaamheden. Ik heb de indruk dat het artikel in de Juristenkrant gebaseerd is op de tekst die oorspronkelijk werd ingediend. Wij hebben daar ondertussen wel een aantal zaken in gewijzigd, onder meer naar aanleiding van de uiteenzettingen van de heer Maingain. Mijn eerste indruk is dat de kritieken in de Juristenkrant zijn gebaseerd op de oorspronkelijke tekst en niet meer gelden voor de tekst zoals hij in de commissie werd gewijzigd.

01.24 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter van de commissie voor de Justitie, om het iets grondiger te lezen: in het artikel wordt heel uitdrukkelijk gepleit voor het behoud van het

adoptés puisqu'un accord de coopération entre les deux instances a été signé? Avant de devenir lois, ces mesures doivent être examinées par le conseil des ministres et être soumises au Conseil d'Etat. Tout cela prend du temps.

Dans le "Juristenkrant" sont avancés des arguments contre l'adoption des amendements touchant aux articles de la loi sur la drogue.

01.21 Claude Marinower (VLD): Mon collègue Borginon et moi-même avons très attentivement lu le "Juristenkrant".

01.22 Tony Van Parys (CD&V): Quand on a lu les arguments présentés dans le "Juristenkrant", on ne peut être d'accord avec les articles de la loi-programme.

01.23 Alfons Borginon (VLD): Les observations émises dans le "Juristenkrant" sont fondées sur le rapport original des travaux de la commission. Les interventions de M. Maingain ont abouti à des modifications que le "Juristenkrant" passe sous silence. Par conséquent, les critiques qui y sont émises portent plutôt sur la version originale.

01.24 Tony Van Parys (CD&V): Le "Juristenkrant" préconise expressément le maintien de

“oorspronkelijke” artikel 6bis dat in het wetsvoorstel stond dat unaniem in deze Kamer is goedgekeurd, onder meer omwille van het feit dat wij ervoor moeten kunnen zorgen dat bij vermoedens dat op een plaats drugs worden verkocht, onmiddellijk een huiszoeking moet mogelijk zijn. Dit is een van de problemen ten aanzien van de teksten die in de commissie zijn goedgekeurd.

Ik nodig u uit dit vanavond grondig na te kijken zodat u morgen uw stemgedrag kunt aanpassen aan de inzichten van mensen op het terrein. Het heeft immers geen zin dergelijke teksten goed te keuren. In dit geval is het hoe dan ook zo dat een verwittigde Kamer er twee waard is.

01.25 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur le président, je veux simplement rappeler que ces articles de la loi-programme ont été proposés à la commission de la Justice avec l'accord de l'ensemble des membres. J'en ai parlé notamment à M. Van Parys, qui était l'auteur de la proposition précédente. Nous savons que la proposition telle qu'elle avait été votée posait des problèmes fondamentaux qui auraient pu largement être débattus devant la Cour d'arbitrage puisqu'on ne respectait pas l'équilibre entre l'efficacité dans la lutte contre la drogue et le respect de certains droits fondamentaux.

Après avoir eu une discussion devant le président de la commission de la Justice, c'est en accord avec tout le monde que nous avons réintroduit les articles tels qu'ils existaient avant les erreurs de la loi-programme de décembre 2003. Nous avons rétabli la situation, en accord avec l'ensemble des membres de la commission.

01.26 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het is inderdaad zo dat de minister van Justitie het akkoord had gevraagd om deze artikelen in de programmawet voor te leggen. Wij hebben ons akkoord daartoe verleend. Wij hebben ons niet akkoord verklaard met de inhoud van de artikelen.

01.27 Laurette Onkelinx, ministre: Ce n'est pas grave si vous dites le contraire. Je comprends la période particulière que nous vivons. Tout ce que je dis, c'est que vous m'avez confirmé que, si c'était pour remettre le dossier dans son pristin état, c'est-à-dire tel qu'il existait avant la loi de décembre 2003, alors un accord était proposé de votre part. Je le rappelle simplement ici. Que vous remettiez cela en cause, c'est votre droit, cela m'est égal. On dit ce qu'on veut à une tribune, mais j'avais votre accord, y compris sur le contenu.

01.28 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, als men de zaak toch op de spits wil drijven, dan doet men dat maar. Ik leg het probleem dat door de mensen op het terrein wordt geciteerd in De Juristenkrant voor aan de Kamer. Negeert men dit, dan is het zo. Dat is evident. Wil men daarmee geen rekening houden, dan houdt men daarmee geen rekening, maar dan zullen de magistraten en de politiemensen in de grootst mogelijke verwarring bijzonder belangrijke dossiers moeten behandelen, zoals het verhandelen en het verkopen van drugs.

01.29 Laurette Onkelinx, ministre: (...)

01.30 Tony Van Parys (CD&V): Mevrouw de minister, het enige wat

l'article 6bis. Dès qu'on présume que des drogues sont vendues à un endroit déterminé, une perquisition doit pouvoir être opérée.

01.25 Minister Laurette Onkelinx: Deze artikelen van de programmawet werden bij de commissie voor de Justitie ingediend met instemming van alle leden. Het goedgekeurde voorstel deed fundamentele problemen rijzen. Met algemene instemming hebben we de tekst opnieuw ingevoerd zoals hij bestond voor de vergissingen in de programmawet van 2003.

01.26 Tony Van Parys (CD&V): Nous avons consenti à l'insertion de l'article dans la loi-programme, mais nous nous sommes abstenus lors du vote quant au fond.

01.27 Minister Laurette Onkelinx: Ik heb alle begrip voor de electorale sfeer waarin we leven, maar ik wil u erop wijzen dat u zich akkoord had verklaard om het dossier in zijn oorspronkelijke staat te herstellen, dus zoals het bestond voor 2003. En dat akkoord gold ook voor de inhoud.

01.28 Tony Van Parys (CD&V): Je me borne à signaler ce problème à la Chambre. Ne pas en tenir compte, c'est ni plus ni moins entraver les travaux des magistrats et des agents.

01.30 Tony Van Parys (CD&V):

u doet, is mensen onderbreken, maar u doet niet wat u zou moeten doen, met name luisteren naar de argumenten van betrokkenen op het terrein.

La ministre ferait mieux d'être à l'écoute des critiques formulées par les gens sur le terrain.

Wij hebben het ontwerp in de commissie trouwens ook niet goedgekeurd, wij hebben ons onthouden. Wanneer mensen op het terrein ons zeggen dat bepaalde teksten voor fundamentele problemen zorgen, dan moeten wij de wijsheid hebben om die teksten aan te passen.

01.31 Laurette Onkelinx, ministre: (...)

01.32 Tony Van Parys (CD&V): Het is een permanente strategie van de minister van Justitie. Wanneer zij geen argumenten meer heeft, onderbreekt zij de spreker. Als de minister niet wil luisteren en alleen maar wil onderbreken, dat ze dan even buiten loopt, zodat wij dan even rustig onder elkaar de zaak kunnen bespreken.

De **voorzitter**: Dan hebben we geen minister meer.

01.33 Tony Van Parys (CD&V): De mensen op het terrein zeggen ons dat er fundamentele problemen zijn. De onderzoeksrechter in casu, die met dergelijke dossiers belast is, wijst ons op een aantal fundamentele problemen. Ik kan ze hier maar aanbrengen. Als u daarmee geen rekening houdt, mevrouw de minister van Justitie, dan zal de volgende huiszoeking die zou moeten gebeuren op een plaats waar drugs worden verkocht, niet kunnen plaatsvinden bij nacht en in een private woning en dan moet u daarvoor maar de verantwoordelijkheid dragen. Dit is uw verantwoordelijkheid. Ik kan er u maar op wijzen om een behoorlijke wetgeving tot stand te brengen. Dit is de enige bedoeling van mijn interventie.

01.34 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur le président, il s'agit d'un magistrat qui, bien entendu, a le droit d'avoir son avis. Ne commençons pas à dire que les magistrats dans leur ensemble se sentent dans une insécurité par rapport à des dispositions qui étaient, au contraire, attendues pour rétablir l'équilibre entre efficacité dans la lutte contre la drogue et respect de droits fondamentaux comme l'inviolabilité du domicile.

Pour ce qui concerne les augmentations de cadre de magistrats, M. Van Parys a dit tout à l'heure qu'il voulait attendre un moment plus propice pour pouvoir faire sa campagne demain dans la journée. Je propose de répondre à son argument à ce moment-là, lors de la défense de son amendement.

01.34 Minister Laurette Onkelinx: Een magistraat heeft recht op een eigen mening, maar die geldt daarom niet voor alle magistraten!

Wat de uitbreiding van de personeelsformatie van de magistraten betreft, heeft mijnheer Van Parys gezegd dat hij liever een geschikter ogenblik zou afwachten, met name morgen, om zijn amendement te verdedigen. Ik zal zijn argumenten dan ook op dat ogenblik beantwoorden!

De **voorzitter**: Mijnheer Van Parys, ik heb beloofd dat ik vandaag alleen de algemene bespreking zou laten doorgaan. Morgen zal de artikelsgewijze bespreking plaatsvinden en zullen de amendementen aan bod komen. Ik zal de regelgeving terzake uiteraard respecteren.

Er zijn nog enkele sprekers ingeschreven.

M. Ducarme est encore au groupe MR. Voilà les seules interventions qui auront lieu à moins que d'autres orateurs désirent s'inscrire dans la discussion générale. Je demanderai à MM. Demotte et Vandenbroucke de venir nous rejoindre. Ils sont appelés.

En tout cas, ce soir, je ne citerai pas les articles. Je le ferai demain après l'heure des questions orales.

Wij zouden de algemene bespreking van de programmawet en van de wet houdende diverse bepalingen omstreeks 21.00 uur kunnen beëindigen. De bespreking van de artikelen die deze wetgeving omvat zal morgen gebeuren, samen met de aangehouden amendementen en zal het woord worden gegeven aan degenen die omtrent een artikel of een amendement wensen te spreken.

Mevrouw Lahaye, welk onderwerp wenst u te behandelen?

01.35 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Sociale Zaken, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter:** Mevrouw Dierickx, ik veronderstel dat u over Volksgezondheid wilt spreken?

01.36 Hilde Dierickx (VLD): Ja, mijnheer de voorzitter.

Le **président:** M. Ducarme s'exprimera sur le volet de l'emploi.

Zou de heer Verhaegen nog spreken, mijnheer Van Parys?

01.37 Tony Van Parys (CD&V): Ik meen van niet, mijnheer de voorzitter.

Le **président:** J'ai fait appeler les ministres.

Mijnheer Mortelmans, ik heb ervoor gezorgd dat het maximaal aantal verslaggevers aanwezig is. U hebt daarop terecht mijn aandacht gevestigd wat de heer Van Campenhout betreft. Ik had dat niet gezien en ik dank u daarvoor.

Wij zullen nu enkele ogenblikken wachten tot de ministers komen opdagen die ik heb laten oproepen.

Mevrouw Dierickx wenst tussen te komen en voor minister Vandenbroucke heb ik nog twee sprekers, de heer Ducarme en mevrouw Lahaye. Mevrouw Dierickx, u hebt het woord voor uw tussenkomst nu de minister van Volksgezondheid aanwezig is.

01.38 Hilde Dierickx (VLD): Mijnheer de minister, collega's, zoals iedereen weet is roken schadelijk voor de gezondheid. Die boodschap staat ook al jaren vermeld op de pakjes sigaretten. Wij mogen niet vergeten dat de gevolgen van roken de belangrijkste doodsoorzaak zijn in België, met meer dan 20.000 doden per jaar. Toch blijft voor velen roken een bestaand gegeven, ook al weten zij dat het veel schade berokkent aan hun eigen gezondheid en aan de gezondheid van de personen in hun omgeving. Het blijft voor de gezondheidswerkers en zeker voor de preventiewerkers dweilen met de kraan open.

Zoals in vele moeilijke dossiers is het vooral belangrijk de instroom te beperken. Vanuit die optiek kan de VLD zich volledig vinden in het verkoopverbod aan jongeren van minder dan 16 jaar. Een principiële verkoopverbod heeft de verdienste dat het jongeren een duidelijke maatschappelijke boodschap geeft. Ik ben dan ook tevreden, mijnheer de minister, dat u heel wat maatregelen genomen hebt om het roken aan jongeren en ook aan volwassenen af te raden en ook om niet-rokers te beschermen. Ook andere leden van de regering hebben reeds maatregelen genomen, zoals het rookvrij maken van de werkomgeving, het rookverbod op openbare overdekte plaatsen, het rookverbod op treinen. Zo wordt een duidelijk signaal gegeven aan de bevolking. Het zijn maatregelen die daadwerkelijk bijdragen tot een

01.38 Hilde Dierickx (VLD): Le tabac nuit à la santé et constitue la première cause de mortalité en Belgique. Les tentatives d'influer sur le tabagisme et de réduire ce phénomène équivalent encore à appliquer un emplâtre sur une jambe de bois. L'objectif principal est d'éviter que les personnes commencent à fumer. L'interdiction de la vente aux moins de seize ans constitue un message social clair. Il convient d'applaudir la décision d'interdire de fumer dans les lieux publics et dans les trains.

Les mesures du ministre me satisfont dans la mesure où elles ont à la fois un effet dissuasif pour les uns et protecteur pour les autres. Mais je m'interroge sur leur efficacité.

gezondere werk- en leefomgeving.

Ik denk dat iedereen het eens is over het te bereiken doel. Hoe moet die boodschap nu geconcretiseerd worden? Zoals besproken in de commissie voor de Volksgezondheid heb ik een aantal vragen bij de effectiviteit van de genomen maatregelen. Ten eerste, is er het verbod op de "fun boxes" omdat men daarmee wil voorkomen dat de choquerende foto's getoond zouden worden. Het lijkt op het eerste gezicht een logische maatregel maar ik vrees een beetje dat die maatregel weinig zal uithalen. Het is toch eigenaardig dat een verbod wordt opgelegd voor "fun boxes." Enerzijds, op plaatsen waar rookwaren verkocht worden mogen geen "fun boxes" verkocht worden, maar anderzijds, mogen zij wel verkocht worden in zaken waar geen rookwaren verkocht worden. Ten tweede, mogen de traditionele sigarettenkokers, die meestal luxueuze leren etuis zijn, wel verkocht worden.

Het is dan ook terecht dat de Raad van State stelt "hoe is het mogelijk dat de wetgever zijn doel nog kan bereiken indien er zoveel mogelijke ontsnappingsroutes zijn". In het algemeen vind ik ook dat die choquerende foto's beter bestemd blijven voor medici en paramedici en dat zij niet direct bruikbaar zijn voor het grote publiek. Er moeten mensen door afgeschrikt worden. Ik neem aan dat dit de eerste keer zo zal zijn maar ik denk dat als dit herhaaldelijk getoond wordt het schrik-effect verdwijnt.

Ten derde stel ik mij vragen bij de controleerbaarheid van het verkoopverbod aan jongeren. Ook al vind ik dit een goede maatregel, de wet doet hierbij een beroep op de verkopers van rookwaren die moeten nagaan of de koper jonger is dan zestien jaar. Ik kan ermee akkoord gaan dat we daar een belangrijk deel van de verantwoordelijkheid leggen. Een daling van het rookgedrag bereik je natuurlijk niet alleen door verkopers te sanctioneren. In de eerste plaats moet men de jongeren motiveren en informeren. Zij moeten hun verantwoordelijkheid nemen en wij moeten hen daarop wijzen met gerichte campagnes.

Het gaat dus over een verkoopverbod en geen rookverbod. Jongeren mogen roken. Een deel van de verantwoordelijkheid wordt gelegd bij de officiële verkopers. We vrezen echter dat de jongeren ouder dan zestien jaar een handeltje zullen opzetten om te verkopen aan degenen die jonger zijn dan zestien jaar. Dat kan men natuurlijk nooit goed controleren. Het is ook zo bij dealen in drugs en in alcohol. Ik blijf erbij dat ik het een goede maatregel vind, mijnheer de minister, maar ik stel een paar vragen bij de uitvoerbaarheid ervan.

Ten vierde wou ik wijzen op het belang van de preventiecampagnes voor jongeren. Preventie is een bevoegdheid van de Gemeenschappen. Ik dring dan ook aan op overleg met uw collega's uit de Gemeenschappen om te komen tot gerichte preventiecampagnes. Het onderwijs is ook een materie van de Gemeenschappen. Zo kunnen op de scholen gerichte campagnes worden opgericht.

Als vijfde punt wijs ik op de reglementering inzake reclame. Het verheugt mij dat er toch nog een amendement werd goedgekeurd om te verhinderen dat bedrijven waarvan de naam verwijst naar een tabaksproduct, maar die geen enkele verdere band hebben met de

Tout d'abord, l'interdiction des étuis "fun box" n'a peut-être pas de sens étant donné que ces étuis peuvent être vendus dans des magasins qui ne commercialisent pas de produits du tabac et que les étuis en cuir traditionnels peuvent encore être vendus. A juste titre, le Conseil d'Etat a mis en exergue l'existence de nombreuses échappatoires.

Ensuite, il y a les photos dissuasives sur les paquets. Je crains que les consommateurs s'y habituent. Ces photos devraient peut-être plutôt rester entre les mains des médecins et du personnel paramédical.

Une troisième objection concerne la possibilité de contrôler l'interdiction de la vente aux jeunes. En réalité, il faudrait surtout responsabiliser les jeunes, plus que les vendeurs. Je crains d'ailleurs que les 'aînés' parmi les jeunes organisent un petit commerce. Des campagnes ciblées sont dès lors nécessaires.

En quatrième lieu, la campagne de prévention doit être menée avec les Communautés. Des campagnes ciblées doivent ainsi être menées dans les écoles.

Cinquièmement, la réglementation de la publicité ne doit pas faire d'autres entreprises les dindons de la farce.

Sixième observation, l'adaptation des distributeurs automatiques prendra deux ans. On ignore encore comment il sera procédé. Le secteur doit pouvoir se conformer à la loi dans les plus brefs délais.

tabaksproducten, het kind van de rekening zullen worden.

Ten zesde, ik stel mij toch enkele vragen bij de automaten. Er zijn 15.000 tot 18.000 sigarettenautomaten in ons land. Het zal ongeveer twee jaar tijd vragen om die automaten aan te passen. De bedoeling van die automaten is het verbod van sigarettenverkoop aan minderjarigen te kunnen bekomen. Er bestaat echter nog geen duidelijkheid hoe men zal werken, met jetons of met een kaart. Vermits het ongeveer twee jaar zal duren en de wet binnenkort in werking treedt, stel ik ook vragen bij de uitvoerbaarheid. Het lijkt mij noodzakelijk dat er hierin vlug duidelijkheid komt, zodat de sector zich aan de wet kan conformeren.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, indien u wenst, kunt u nu antwoorden, want ik wacht op collega Vandenbroucke voor de twee uiteenzettingen die nog op mijn agenda staan. Dat stelt u in staat een aantal zaken naar voren te brengen.

01.39 Minister **Rudy Demotte**: Mijnheer de voorzitter, ik zal onmiddellijk antwoorden. Wat de effectiviteit betreft, heeft mevrouw Dierickx gelijk. Het is voor ons een grote uitdaging. Men weet dat, want het werd al besproken in de commissie. In alle eerlijkheid moet ik zeggen dat de uitdaging vandaag niet kleiner is dan enkele dagen geleden.

Men moet toch enkele instrumenten gebruiken als men afschrikwekkende foto's wil gebruiken om de mensen ervan te overtuigen dat roken een echt gevaar is. Iedereen is er zich nu van bewust dat roken schadelijk is voor de gezondheid. Men kan echter geen conclusies uit onze intuïtie halen, maar veeleer uit ervaringen in het buitenland.

In Canada heeft men reeds een grootschalige campagne kunnen uitvoeren. Deze bewijst zonder enige twijfel dat, wanneer men afschuwelijke foto's gebruikt de mensen niet alleen de eerste keer emotioneel reageren, maar dat het echt een diepe invloed heeft op hun gedrag. Men moet dus lessen trekken uit buitenlandse ervaringen.

Er is een delegatie van ons Parlement naar Canada op zending geweest. Men heeft die problematiek ook met verschillende specialisten kunnen bespreken. Een van de sterkste maatregelen die in Canada genomen werden was niet alleen het verbieden van roken op openbare plaatsen, maar ook de afschrikwekkende campagne die jonge rokers heeft kunnen overtuigen om ofwel te stoppen met roken ofwel niet te beginnen. Dat is ook iets zeer belangrijk voor ons.

Ten tweede, u zegt dat we nog problemen zullen hebben met de automaten. U hebt daarin helemaal gelijk. We zijn nu aan het onderhandelen. We plegen overleg met de sector. Men heeft totnogtoe nog geen duidelijk en efficiënt antwoord gegeven. Ik ga niet aan improvisatie doen, dat zou het slechtste kunnen zijn om te doen. Men moet geen slechte oplossing naar voren brengen. Het zal dus nog een beetje tijd vragen. Als we een zeer efficiënte en coherente maatregel hebben, zal ik die maatregel kunnen uitleggen aan de leden van de commissie voor de Volksgezondheid. Ik denk dat ze dat verwachten.

De problematiek van preventiecampagnes werd met de

01.39 **Rudy Demotte**, ministre: L'efficacité, voilà bien le défi majeur. Nous devons tirer les enseignements de l'expérience acquise par les autres pays. C'est ainsi qu'on a observé au Canada que la présence de photos dissuasives sur les paquets de cigarettes est de nature à modifier radicalement le comportement des fumeurs. Les gens réagissent en effet émotionnellement.

Il faut également attendre qu'une solution efficace intervienne pour les distributeurs automatiques, ce que nous sommes en train de négocier avec le secteur.

La collaboration entre les diverses institutions est indispensable à l'efficacité des campagnes de prévention. Ainsi, les mesures axées sur les jeunes n'auraient aucun sens sans le concours des écoles.

L'interdiction de la vente aux jeunes de moins de seize ans produira-t-elle des effets? Elle initiera en tout cas un débat de principes. Je crois que des mesures complémentaires seront nécessaires, comme on pourra en juger après évaluation. Quoi qu'il en soit, il faut absolument agir.

Gemeenschappen reeds besproken op de vergadering van 24 mei. Net zoals wij zijn zij ervan overtuigd dat wij vanuit onze invalshoek niets kunnen doen indien er geen medewerking wordt georganiseerd tussen de verschillende instellingen. Ik zal dat illustreren aan de hand van volgende voorbeelden. Als men maatregelen promoot ten aanzien van jongeren van minder dan zestien die niet mogen roken, maar men doet er niets aan binnen de scholen, heeft het geen zin. Men moet de medewerking van scholen vragen en daarvoor moeten wij onderhandelen met de Gemeenschappen. Een tweede voorbeeld is dat de federale overheid er een evident belang bij hebben om de kosten vanuit ons curatief toezicht te verminderen, iets wat alleen preventie kan brengen. Medewerking is dus een verplicht pad tussen de verschillende instellingen.

U zegt nog dat men zich vragen mag stellen over de effectiviteit van het verbod op verkoop aan jongeren van minder dan zestien. Ik ben ervan overtuigd dat het een impuls zou geven om er ook een moreel debat van te maken. Waarom? Omdat men tot nu toe niets heeft gedaan om te bewijzen dat wij met al onze krachten tegen dit fenomeen moeten strijden. Men weet dat in onze maatschappij jongeren steeds jonger beginnen met roken. Volgens sommige gegevens is de gemiddelde leeftijd van de beginnende roker 11 jaar. Dat is niet aanvaardbaar en men moet daartegen maatregelen nemen. Zullen de maatregelen volstaan? Zal men nog stappen moeten zetten in de toekomst? Ik denk het wel. Er zal zeker een evaluatie moeten gebeuren, maar niets doen is voor mij onaanvaardbaar. Samen met de andere leden van de regering meen ik dat de eerste stappen in de goede richting gaan.

De **voorzitter**: Mevrouw Lahaye-Battheu ik weet niet tot welke minister u zich wenst te richten. Is er een deel bij voor minister Demotte?

01.40 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijn betoog heeft betrekking op de bevoegdheden van minister Vandenbroucke.

Le **président**: Monsieur Ducarme, il en va de même pour vous? (*Oui*)

Ce n'est quand même pas sérieux. Je voudrais finir aujourd'hui.

Ik wil niet tegen heug en meug werken, mijnheer Van Parys. Ik heb de betrokken ministers laten verwittigen. Er wordt beloofd dat ze komen.

01.41 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, doe morgen voort met degenen die nog aan de beurt moeten komen.

De **voorzitter**: Er wordt me bevestigd dat de minister komt. Ik heb de vergadering voor het deel Volksgezondheid niet willen schorsen omdat ik wist dat minister Demotte in het huis was en dat ik op hem kon rekenen. Ik zou graag hebben dat minister Vandenbroucke komt. Ce n'est quand même pas comme les plombiers.

01.42 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, waarom gaat u morgen niet verder met de resterende hoofdstukken.

De **voorzitter**: Ik zou liever vandaag alles rond hebben zodat de algemene bespreking achter de rug is.

01.43 Tony Van Parys (CD&V): Ik ook, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter**: Ik weet het, mijnheer Van Parys. U bent in het halfroond sinds 14.15 uur. Samen met andere collega's bent u ononderbroken aanwezig geweest.

01.44 **Alfons Borginon** (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik heb begrepen dat u contact hebt opgenomen met minister Vandenbroucke. Ik stel voor onze bespreking voort te zetten op het ogenblik dat minister Vandenbroucke aanwezig is.

De **voorzitter**: Indien minister Vandenbroucke binnen een paar ogenblikken aankomt, heb ik daar geen probleem mee.

Je remercie Mme Lahaye et M. Ducarme pour leur patience, comme tous les autres membres d'ailleurs. Je commence donc après les questions orales de demain, vers seize heures, avec leurs deux seules interventions, suivies par une réponse de M. Vandenbroucke.

A ce moment-là, je conclurai la discussion générale pour entamer ensuite la discussion des articles.

Is dat de beste oplossing?

01.45 **Tony Van Parys** (CD&V): Misschien is er hier of daar nog een betoog. Dat zal niet lang zijn maar u moet ons de gelegenheid geven dat te doen in het kader van dat hoofdstuk. Maar dat zal beslist niet uitgebreid zijn, wat ons betreft.

De **voorzitter**: Ik wou vandaag de algemene bespreking besluiten. Dat begrijpt u uiteraard. Het is niet mijn fout dat dit niet ging. Het is uw fout ook niet.

01.46 **Eric Massin** (PS): Monsieur le président, j'avais des questions à poser au ministre des Finances.

01.46 **Eric Massin** (PS): Ik had ook een aantal vragen willen stellen aan de minister van Financiën.

Le **président**: Peut-être pourriez-vous intervenir lors de la discussion des articles.

01.47 **Eric Massin** (PS): Ou alors j'interviens dans le cadre de la discussion générale.

Monsieur le président, j'étais prêt à renoncer à interroger le ministre des Finances. Mais dans la mesure où certains collègues désirent pouvoir intervenir en présence du ministre compétent, je souhaite également interroger M. Reynders et ce non seulement dans le cadre de la discussion des articles.

01.47 **Eric Massin** (PS): Ik was bereid om het erbij te laten, maar aangezien sommige collega's morgen het woord zullen nemen, wil ik de minister ook vragen stellen, en niet alleen bij de artikelsgewijze bespreking.

Le **président**: Je complète donc un peu ma proposition au sujet de la séance de demain à 14.15 heures. Après les questions orales, nous poursuivrons la présente discussion générale, en dit in aanwezigheid van twee ministers: de heer Reynders, aan dewelke de heer Massin vragen wenst te stellen, en de heer Vandenbroucke, aan dewelke Mevrouw Lahaye et M. Ducarme adressent leur intervention.

De **voorzitter**: We zetten de algemene bespreking in de plenaire vergadering dus morgen, na de mondelinge vragen, voort.

01.48 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, wordt ons die mogelijkheid geboden indien iemand van ons in dit verband nog wil reageren?

01.48 **Tony Van Parys** (CD&V): Tant que la discussion générale n'est pas close, je suppose que d'autres membres peuvent encore brièvement prendre la parole?

De **voorzitter**: Ik kan dat niet weigeren.

Le **président**: S'ils sont succincts.

01.49 Tony Van Parys (CD&V): Ik zeg dit alleen maar om een duidelijke afspraak te maken.

De **voorzitter:** Ik heb genoteerd dat, indien u nog wil reageren, dit kort zal zijn. Gaat iedereen hiermee akkoord?

01.50 Tony Van Parys (CD&V): Bij de amendementen kunnen we uiteraard het woord nemen?

De **voorzitter:** Natuurlijk. Ik had reeds beloofd dat dit bij de bespreking van de amendementen en de artikelen zou kunnen.

Je regrette de n'avoir pu terminer la discussion générale ce soir.

Le **président:** Il est bien sûr toujours possible d'intervenir dans le cadre de l'examen des amendements.

01.51 Eric Massin (PS): Nous sommes bien d'accord, monsieur le président.

Le **président:** Je ne sais pas à quelle heure nous aurons fini demain soir!

01.52 Eric Massin (PS): Monsieur le président, je tiens à ce que les choses soient claires. Les deux seuls chapitres qui restent en discussion concernent MM. Vandenbroucke et Reynders.

01.52 Eric Massin (PS): Als ik het goed begrijp gaan de twee hoofdstukken die nog besproken moeten worden over de bevoegdheden van de heren Vandenbroucke en Reynders.

Le **président:** Je ne peux pas faire ce que vous demandez. La discussion générale n'est pas close, il faut respecter le Règlement. Je ne peux pas empêcher un membre de la Chambre d'intervenir quand il le voudra demain. C'est la raison pour laquelle je voulais terminer ce soir. Il faut que tout le monde le comprenne bien.

De **voorzitter:** Nee, want volgens het reglement is de algemene bespreken nog niet afgelopen. Ik kan degenen die morgen het woord vragen, het spreken niet beletten. Daarom wilde ik vanavond de bespreking afronden maar dat was niet mogelijk.

La séance est levée.
De vergadering is gesloten.

*La séance est levée à 20.44 heures. Prochaine séance le jeudi 10 juin 2004 à 14.15 heures.
De vergadering wordt gesloten om 20.44 uur. Volgende vergadering donderdag 10 juni om 14.15 uur.*

ANNEXE**BIJLAGE****SÉANCE PLÉNIÈRE****PLENUMVERGADERING**

MERCREDI 09 JUIN 2004

WOENSDAG 09 JUNI 2004

DECISIONS INTERNES**INTERNE BESLUITEN****DEMANDES D'INTERPELLATION****INTERPELLATIEVERZOEKEN**

Dépôts

Ingekomen

1. M. Richard Fournaux à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le projet de circulaire 'Enquête policière d'office' (EPO)".

(n° 367 – renvoi à la commission de la Justice)

1. de heer Richard Fournaux tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de ontwerp-circulaire 'ambtshalve politie-onderzoek' (APO)".

(nr. 369 – verzonden naar de commissie voor de Justitie)